

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань економічної політики

20 червня 2018 року

Веде засідання голова Комітету ІВАНЧУК А.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня, шановні друзі! Дозвольте розпочати засідання Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики. Шановні члени комітету, на ваш розгляд сьогодні запропонований наступний порядок денний. Перше питання: звіт Кабінету Міністрів України про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України у 2017 році. Друге питання: законопроект № 7497, внесений народним депутатом Ляшком та іншими, про детінізацію ринку металургійної сировини. Також законопроект 8060 внесений групою народних депутатів, це Кодекс України з процедури банкрутства (друге читання) та Закон України про концесії (8125), внесений урядом України.

Шановні колеги, члени комітету отримали таблички до другого читання по двох останніх законопроектах і попросили додаткового часу для вивчення, для того, щоб можна було прийняти рішення по таблицях і по поправках. Тому я прошу затвердити порядок денний тільки з перших двох питань, а законопроекти 8060 і 8125 перенести на наступне засідання комітету. Немає заперечень?

Хто за дану пропозицію, прошу голосувати. Хто – за? Хто – проти? Хто – утримався? Рішення прийнято одногolosно.

Шановні друзі, для розгляду першого питання звіту Кабінету Міністрів України про хід і результати виконання Програми діяльності уряду у 2017 році на ваш розгляд запропонована наступна програма з регламентом виступів. В когось є заперечення? Хто за дану програму розгляду першого питання, прошу голосувати. Хто – за? Хто – проти? Хто – утримався? Рішення прийнято одногolosно.

Шановні друзі, згідно даної програми приступаємо до розгляду першого питання. І я дозволю розпочати розгляд даного питання.

Шановний Володимир Борисович, шановні члени уряду, шановні члени комітету і всі запрошені засоби масової інформації, і всі, хто нас сьогодні дивиться. Перш за все я хотів би від комітету попросити пробачення, що в нас було перенесене засідання про звіт уряду, тому що мені треба було за дорученням Голови Верховної Ради бути у відрядженні в Вашингтоні, і така трошки вийшла технічна затримка. Так що, перепрошуємо. Але я думаю, що сьогодні ми зможемо фахово обговорити результати за минулий рік і повідомити суспільству, як багато було зроблено і так само можемо поговорити про те, що ми плануємо зробити в майбутньому спільними зусиллями.

Керуючись вимогами статті 228 Регламенту Верховної Ради України, ми проводимо дане засідання, тому що до предметів відання нашого комітету якраз відноситься затвердження звіту уряду. Я хотів би сказати, що, Володимире Борисовичу, вам і вашим урядовцям подякувати, що ви згідно статті 228 в 45-денний термін після закінчення календарного року направили до Верховної Ради звіт про свою діяльність, за що ми вам дякуємо. Всі депутати мали достатньо часу, щоб ознайомитися зі звітом, так само неодноразово і Прем'єр-міністр, і урядовці на "годинах запитань до Уряду" повідомляли про хід виконання програми, про те все, що було зроблено в минулому році, і зроблено було дуже багато. І я думаю не буду зупинятися на тому всьому, що є в звіті, про це скаже нам Прем'єр-міністр, члени Кабінету.

Але я хотів би зі свого боку підкреслити тільки одне, що, ви знаєте, в країні, яка 4 роки знаходиться в війні, коли величезні ресурси державного бюджету направляються на захист нашої незалежності, уряду в 2017 році вдалось забезпечити і стабілізувати економічний ріст, уряду в той період, коли зараз якраз найбільші виплати по зовнішніх запозиченнях лягли на їхні плечі. І це результат тільки одного, що продовжуються ті реформи, які були

започатковані ще попередніми урядами Арсенія Петровича Яценюка, і цей уряд далі систематично працює над реформуванням нашої країни. Ми розуміємо, реформи потребують дуже багато ресурсів і дуже багато часу. На жаль, у нас немає ні одного, ні другого. І тому тільки ця титанічна праця дає можливість нам не те, що, знаєте, утримувати ситуацію, а рухатися вперед. Я вважаю, що цей курс, я переконаний, на економічне зростання слід продовжувати і курс на реформи треба теж продовжити. Тим більше, що у нас залишилося не так багато часу, чуть менше півтора року для того, щоб реалізувати всі плани, які ми перед собою ставимо.

Також я хотів би звернутися до вас, Володимир Борисович, до всіх членів Кабінету. Я хотів би сказати, що ви завжди відчували, і я гарантую, що ви у майбутньому будете відчувати тверду руку підтримки Комітету з питань економічної політики Верховної Ради України. На сьогоднішній день, ви знаєте, що дуже багато законопроектів за вашого авторства, спільно які ми розробляємо, які відносяться до предмету відання нашого комітету, вони були опрацьовані комітетом, розглянуті на засіданнях. І хотів би сказати саме основне: найважливіші з них вже прийняті, як закон.

Спільними зусиллями за останній ми прийняли більше 20 надважливих законів, вони такі блокові, створені умови для зменшення не виправданого адміністративного тиску на суб'єктів господарювання, на малий і на середній бізнес, дуже великий блок дерегуляції. Вдосконалене правове регулювання діяльності акціонерних товариств та товариств з обмеженою відповідальністю, які є найпоширенішою формою ведення бізнесу в Україні. Ми запровадили дуже багато законопроектів і прийняли, які створюють механізми протидії рейдерським захопленням майна. Я вважаю революційно просто приведено до світових стандартів управління державної власності, також безпрецедентний Закон про приватизацію державного майна, який прийнятий, як закон спільно з урядом.

Також не можна не зазначити, що до предметів відання нашого комітету відноситься забезпечення конкурентної політики, прозорості

антимонопольного комітету, це все результат нашої спільної праці. Тому я вважаю, що її треба продовжити, і спільними, титанічними зусиллями ми повинні не звертати увагу ні на те, що хто говорить, хто нас чимось лякає, ми повинні тільки з вірою в те, що ми робимо правильно, що реформи вкрай необхідні країні, ми повинні рухатись вперед.

Тому я всім дякую. І зараз я запрошую до слова Прем'єр-міністра України Володимира Борисовича Гройсмана. Після чого ми перейдемо по програмі для заслуховування звіту. Прошу всіх дотримуватись регламенту.

Будь ласка, Володимир Борисович, вам слово.

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую, вельмишановний Андрій Володимирович.

Шановні члени комітету! Шановні колеги народні депутати, експерти, шановні колеги міністри! Сьогодні ми презентуємо наш звіт, який ми подали вже другий рік вчасно в український парламент. З 15 лютого цей звіт знаходиться в парламенті, і я думаю, що ми кожен місяць наші зустрічі, наші спільні плани вони є спільним звітом. І ми будемо продовжувати традицію щоквартальних звітів. Фактично сьогодні звіт є за 2017 рік, але я хочу подякувати комітету за співпрацю і народним депутатам України. Тому що багато речей, про які я буду сьогодні говорити і мої колеги, вони пов'язані як результат нашої спільної роботи.

І я хочу погодитись з тим, що ми проходимо достатньо складний період і достатньо складні випробування, які під силу тільки тоді, коли ти віриш в те, що ти робиш, і розумієш, наскільки сьогодні непростий час для життя українських громадян. Але наше завдання – змінити систему таким чином, щоб вона стійкою, щоб люди отримали відповідні блага, які їм належать. І це можливо зробити саме через зростання національної економіки, що є пріоритетом для нашого уряду. І, якщо говорити мовою цифр, а сьогодні ми, можливо, будемо говорити і мовою цифр в тому числі, нам вдалося в минулому році забезпечити економічне зростання біля 2,5 відсотків.

Хочу також сьогодні і повернутись до першого кварталу 2018 року. Ми бачимо зростання економіки на 3,1 відсотка. Але як ви знаєте, пріоритет нашого уряду, який абсолютно повністю співпадає з пріоритетом українського парламенту, ми можемо рости швидше, і обсяги можуть бути достатньо вищими. І ми поставили для себе пріоритет – економічне зростання від 5 відсотків і вище.

Для цього має бути ряд важливих умов, які ми спільно з вами створювали в минулому році. Починаючи від захисту бізнесу інвестицій, починаючи з зміною регуляційного законодавства, яке дозволяє більш легко вести бізнес в Україні, і завершуючи різноманітними змінами, в тому числі і в законодавстві про приватизацію, в багатьох інших сферах, які дають нам можливість забезпечити таке зростання.

Ми розуміємо, що при стабільно працюючій економіці все те, що напрацює економіка, ми маємо конвертувати в якість життя українських громадян. Я не хочу говорити про те, що ми досягли того, про що ми мріємо, або тієї мети, яку ми ставим перед собою. Ні, ми рухаємось на шляху, який дасть нам можливість мати абсолютно чітку економічну стабільність, прогнозованість, контрольовану інфляцію в країні. І наше завдання сьогодні - щоби доходи українських громадян випереджували ті інфляційні природні процеси, які можуть відбуватися в економіці.

І так в 2017 році ми сконцентрувались над тим, щоби розпочати шлях на зміну і підвищення соціальних стандартів, спираючись, як правило, повністю спираючись на можливості національної економіки. І ми з вами запровадили з 1 січня 2017 року майже вдвічі зростання мінімальної заробітної плати. Ви пам'ятаєте, що мінімальна заробітна плата в країні на 1 грудня 16-го року була 1450 гривень, з 1 січня ми вже її підвищили до 3200, і з 1 січня 18-го року – це вже 3723 гривні. Тобто для нас є надзвичайно важливим це відновлення соціальної справедливості. І нашим пріоритетом залишається на 2018 рік залучення максимальних можливих інвестицій в

економіку держави для того, щоб цей ріст став більш відчутним по відношенню до життя кожного українського громадянина.

Окремо хотів би зазначити, що в минулому році нам вдалось з вами прийняти ряд надзвичайно важливих рішень і відкрити шлях до позитивних змін. Хоча сьогодні говорити, що ми досягли мети поки що зарано, оскільки не так багато часу від трансформації певних напрямків життя людей.

Ми провели в жовтні і відкрили можливості для зміни пенсійної системи, завдячуючи українському парламенту, і фактично понад 9 мільйонів українських пенсіонерів отримали можливість системного підвищення пенсій, а не так, як це відбувалося, раз в п'ятиріччя, а то і більше. Тобто зараз кожного року українські пенсіонери будуть отримувати підвищення пенсій відповідно до тієї системи, яку ми з вами запровадили.

Ми відкрили можливості для побудови нової освітньої системи, яка охоплює, в тому числі і питання дошкільної освіти з розширенням мережі дошкільних садочків, і загальної середньої школи, технічної освіти і вищої школи. Сьогодні ми якраз опікуємося тим, щоб створити сучасну систему підготовки українських громадян і дати можливість українським дітям доступ до сучасної української освіти.

Ми відкрили можливості подолати безлад, який панує ще на сьогоднішній день в системі охорони здоров'я, і перші паростки результатів на первинній ланці ми отримуємо, я думаю, що в цьому році. Ті дані, які ми отримуємо з регіонів України, підказують нам, що сьогодні вже 9 мільйонів українців уклали контракти із своїми лікарями на первинному рівні. Це означає, що тим лікарям, які будуть обслуговувати цих 9 мільйонів, буде значно підвищена заробітна плата, ми думаємо, що розрахунково це десь приблизно в два рази.

Ми з вами ухвалили закон, я вважаю, абсолютно антикорупційний, європейський, із світовими стандартами щодо приватизації. Я його називаю законом, який дозволить в неефективний державний сектор залучати ефективні, в тому числі міжнародні інвестиції, що дасть можливість

створювати нові робочі місця, виробляти нову українську продукцію, робити все для того, щоб економіка країни стала міцною, і продовжувати конвертувати це в усі потреби суспільства, і в тому числі питання безпеки і оборони, питання надзвичайно важливої ваги нашої державності.

Ми також, я вважаю, досягли достатньо гарної динаміки щодо впровадження однієї з основних реформ управління державою – реформи децентралізації влади. Декілька років поспіль ми формуємо безпрецедентну державну підтримку, безпрецедентно щодо об'єднаних територіальних громад, щодо органів місцевого самоврядування, реалізації державної політики через Державний фонд регіонального розвитку, через інструменти соціально-економічної підтримки. Ми почали в 2016, 17-му і вже в 18-му році безпрецедентно нарощувати обсяги виконання робіт щодо модернізації інфраструктури. Мова іде перш за все українські дороги. І я думаю, що всі бачать, що процес відновлення українських доріг розпочався. Хоча роботи ще дуже і дуже багато.

Хочу підкреслити, що на одному із публічних дискусій про економічне майбутнє України було наведено дві цифри. З 21-го року нашої незалежності ми 13 років зростали приблизно біля 1 відсотка, якщо взяти в середньому, і 8 років падали в економічному розвитку. Це означає тільки єдине, що за ті часи ми втратили можливості системних, структурних змін, які би зробили Україну сильною. Ми маємо надолужити той час, який був втрачений, і сьогодні зробити все те, що необхідно для України і українцям, в максимально короткі терміни. Я абсолютно згоден з тим, що 14-15-ті роки, в які працював уряд Арсенія Яценюка, були надзвичайно безпрецедентні, найважкі виклики, але в тому числі і для українського парламенту. Консолідація при прийнятті непопулярних рішень дала можливість дестабілізувати ситуацію і працювати над відновленням економічного зростання, яке відбувається вже дев'ять кварталів поспіль.

Але я наголошую, я це підкреслюю, ми можемо з вами робити більше. І в цьому контексті дуже важливо, що український парламент абсолютно чітко

приймає рішення щодо умов ведення бізнесу в Україні, гарантування інвестицій, боротьби ефективною, створення механізму боротьби з корупцією. Це те, чому будуть довіряти сьогодні ті, хто мають інвестувати, мають бажання і можливості інвестувати в безпосередньо економіку нашої держави.

Насправді, ми маємо багатогранні можливості від, починаючи українських надер, до космічних технологій, якими ми сьогодні ми володіємо, і ми є в ланцюгу вироблення по всьому світу достатньо серйозної високотехнологічної української продукції. Але наш потенціал є громадним. Ми використовуємо поки що його не на повну потужність, і ми розуміємо, що тут треба прикладати нові зусилля.

Але хочу підкреслити, що це можливо зробити тоді, коли буде не тільки робота законодавчої влади або виконавчої, коли ми разом, спільно будемо реалізовувати наш спільний порядок денний. В цьому контексті ми ухвалили спільно рішення щодо підтримки, при чому законів, 35 законів, які будуть впливати позитивно на економічний розвиток, які впливають, які розроблені абсолютно всіма учасниками законодавчого процесу у незалежності від фракцій. Ми дивилися не на автора, ми дивилися на суть, суть законопроекту, який може бути підтриманий, об'єднавши наші зусилля.

Ми, до речі, почали запроваджувати вже в цьому році те, що було напрацьовано в минулому році, нові програми підтримки окремих секторів економіки. Я сьогодні говорю про сільське господарство, в якому ми почали точково підтримувати сільгоспмашинобудування, що є достатньо ефективним, ми почали підтримувати створення нових підприємств по вирощуванню худоби, по переробці молока і так далі, і так далі. Це все дасть нам і зайнятість на селі, і підтримку сектора, який сьогодні формує 17-18 відсотків з переробкою внутрішнього валового продукту.

Безумовно, ми прожили 2017 рік, і він не був простим для українських громадян. Ми знаємо, що у нас було багато викликів і сьогодні ми точно розуміємо, що формування програми 2018 року дій уряду, яка базується на п'ятирічній програмі, яка була затверджена українським парламентом, ми

сьогодні вже маємо зниження, статистика це доводить, зниження інфляції, ми маємо зростання доходів українських громадян. І сьогодні можливо сказати, що реальна заробітна плата за перших 5 місяців зростала приблизно на 19 відсотків, що дає нам абсолютно оптимістичні показники того, що в кінці року середня заробітна плата в країні буде дорівнювати біля 10 тисяч гривень. Я би дуже хотів, щоб українські поверталися в Україну працювати в Україні. Але дуже важливо знову ж таки – підприємства, біла заробітна плата, достойна, і тоді люди будуть надавати перевагу своїй власній країні, а не шукати по світу кращої долі. Тому що кращої долі ніж в нашій країні немає.

Що стосується викликів. Тут правильно було сказано, що ми стикнулися із безпрецедентними викликами з точки зору накопичення тих проблем, які мають певну історію. З 2005 по 2013 рік ми як держава наростили зовнішніх боргів порядку 50 мільярдів доларів. Це ті кошти, які ми маємо з вами заробити в український бюджет для того, щоб тільки обслуговувати ці ресурси.

Я вам приведу цифру. Сьогодні тільки в цьому році ми маємо витратити 130 мільярдів гривень, це 5 мільярдів доларів. Це майже бюджет оборонки, майже і безпеки. Витратити на те, щоб обслуговувати ці борги. За наступних п'ять років ми маємо виплатити 33 мільярди доларів за обслуговування... без обслуговування. Це надзвичайно серйозні ресурси, які лягають тягарем на українську економіку, український бюджет і стримують нас в підвищенні соціальних стандартів, в модернізації сьогодні України. Але ми розуміємо, що у нас немає часу на те, щоб довго добиратись до вирішення тих чи інших речей.

Ми маємо сьогодні станом на жовтень місяць, ми мали нереформовану пенсійну систему: а) не справедливую, б) яка знаходилась в політичних руках, і час від часу людям давали підвищення пенсій, як подачку. Але, з іншого боку, уявіть, ми тільки покладаємо сьогодні, компенсуємо дефіцит пенсійної системи, яка роками створювалась, – порядку 140 мільярдів гривень. Ми

можемо подолати цей дефіцит на наступних 6-7 років. Але за ці 6-7 років ми маємо ще кожного року 5 мільярдів доларів витратити на, відповідно на погашення цього дефіциту, а це питання доходів українських пенсіонерів

І от що мене сьогодні стримує в зростанні пенсій далі – от ті борги, які накопичили нам і передали нам у спадок, ми маємо їх здолати. Я вже не говорю про те, що ми маємо сьогодні, порядку 165 мільярдів ми направляємо на потреби безпеки і оборони. Але це вимушене наше фінансування. Але я знову ж таки вважаю, що українські військові мають отримувати якісне забезпечення, якісне утримання, для того щоб спокійно могли виконувати свій обов'язок перед державою і українським народом. А їхні сім'ї мають бути забезпечені.

Тому наше завдання сьогодні – насправді консолідувати зусилля для того, щоб економіка зростала, для того, щоб всі економічні програми були максимально ефективні, інфраструктура змінювалась. Тому що дуже важливо, щоб інфраструктура також була здатна впливати позитивно на зростання економіки в нашій країні.

У нас викликів є багато. І, як ви знаєте, ми потребуємо сьогодні і зовнішніх запозичень для того, щоб перекредитуватись. Це не нові борги заради погашення старих, це перекредитування для того, щоб обслуговувати і отримувати найбільш кращі умови, щоби зменшувати навантаження на обслуговування цих боргів. І тут ми розуміємо, що є ряд умов, які ми маємо виконувати для того, щоби мати доступ до цивілізованих ринків, які нам будуть довіряти. І думаю, що це наше з вами спільне завдання.

Ми і далі будемо продовжувати в цьому році залучення інвестицій в державний сектор, продовжувати модернізацію інфраструктури, продовжувати децентралізацію. Ми запровадили ряд серйозних системних змін і програм в охороні здоров'я, як то Програма доступних ліків, 21 мільйон рецептів ми обслуговуємо сьогодні, і майже 10 тисяч аптек працюють уже в цій системі. Я сказав про первинну ланку медицини. Ми зараз розбудовуємо всю необхідну інфраструктуру для кардіосудинної

хірургії в країні, щоб українці мали порятунок від цих надзвичайно складних, але вже виліковних хвороб. Ми почали завершувати будівництво таких закладів, як "Охматдит" першої черги, перинатальних центрів Львів, Волинь, інших медичних закладів, в тому числі і наукових інститутів, які є сьогодні в Україні і надають висококваліфіковану медичну допомогу, фактично коли вже є майже безнадійність, але все ж таки наші технології дозволяють нам рятувати людям життя.

Тобто фактично і в подальшій своїй діяльності ми будемо виходити з того як уряд і я як Прем'єр-міністр з інтересів українських громадян. Все має відбуватись навколо інтересів людини. І це завдання, яке ми ставимо перед собою. Міцна економіка, справедлива соціальна політика, розвиток, максимальний розвиток інфраструктури, забезпечення безпеки українських громадян як на зовнішніх кордонах, так і всередині нашої країни. І, безумовно, одним із пріоритетів розвитку і діяльності нашого уряду є розвиток національної культури, мистецтва. І хочу підкреслити, що ми сьогодні маємо достатньо позитивні сигнали щодо відродження національного кінематографу, що є нашою спільною програмою дій і мають відповідний результат.

Тобто завершуючи своє вступне слово, сьогодні ще будуть мати можливість говорити міністри про конкретні сфери життя, я хочу вам сказати, уряд сьогодні повністю сконцентрований на виконанні тих завдань, які поставлені нашими програмами. Я як Прем'єр-міністр вважаю, що ситуація у нас є дуже непростою, складно, але як Прем'єр-міністр я все зроблю для того, щоб ситуація була абсолютно стабільною. Для цього нам потрібна подальша підтримка парламенту. І саме головне, що потрібно робити в нашій діяльності, – абсолютно відверто людям дивитись в очі. А для цього приймати правильне рішення і працювати і головою, і чистим серцем для того, щоб люди відчували, що ми насправді ідемо за успіхом, і успіх цей полягає в успіху кожної української родини і кожного українського

громадянина. Все непросто, але здолає дорогу той, хто іде, давайте іти разом далі.

Дуже дякую комітету і всім присутнім за увагу до моїх слів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дуже дякую, Володимир Борисович.

Шановні друзі, до співдоповіді я запрошую Першого віце-прем'єр-міністра України – міністра економічного розвитку і торгівлі Степана Івановича Кубіва. Прошу по регламенту. Будь ласка.

КУБІВ С.І. Шановний Андрію Володимировичу! Шановні народні депутати! Перш за все як представник від уряду у Верховній Раді хочу подякувати всім депутатам Верховної Ради, комітетам Верховної Ради. Особливо хочу подякувати вам, колеги, як міністр економічного розвитку за ту співпрацю, яку ми з вами мали на протязі звітнього періоду. Вона була і результативною, вона була і дискусійною, вона була деколи може не зовсім, як кажуть, light, приємною, але вона була ефективною, і це саме головне.

Хочу повідомити вам, що українська економіка, що вже говорив Прем'єр-міністр, уже дев'ять кварталів поспіль, і у першому кварталі 18-го року, зростає на 3,1 відсотка, а дев'ять кварталів стабільності ми говоримо вже про систему по відношенню до першого кварталу 17-го року. Це результат послідовних дій уряду щодо лібералізації економіки, дерегуляції, підтримки експорту, промисловості та малого і середнього бізнесу. Ми перейшли від політики виживання до політики стратегічного розвитку. Разом з тим ми вперше за роки незалежності затвердили трирічну бюджетну політику, затвердили трирічні макропоказники, що дозволяє говорити про цей стратегічний розвиток, який у своєму виступі представляв Прем'єр-міністр України.

Минув майже рік з моменту набуття чинності у 2017 році Угоди про вільну торгівлю з Канадою, яка відкрила безмитний доступ для українських експортерів до 98 відсотків ринків товарів Канади. В цьому році ми вже

завершили переговори щодо Угоди про вільну торгівлю з Ізраїлем та інтенсифікували переговори з Туреччиною. Загалом сьогодні українські товари можуть постачатися без ввізних мит на ринки, де проживає більше 850 мільйонів осіб.

Комплексна підтримка українського виробника – це пріоритет Міністерства економічного розвитку, уряду в цілому. Ми створюємо умови не тільки для розвитку експорту, але й для збільшення виробництва з високою додатковою вартістю. Ми напрацювали стратегію розвитку промисловості та запроваджуємо окремі заходи підтримки промисловості, які мають потужний економічний ефект. Наприклад, механізм підтримки виробників української сільгосптехніки станом на сьогодні з початку дії механізму в липні 2017 року, близько 1 тисяча 900 аграріїв вже отримали понад 200 мільйонів гривень компенсації за купівлю української сільськогосподарської техніки. У бюджеті 2018 року обсяг фінансування українського сільгоспмашинобудування збільшено майже на мільярд гривень. Що це дає. Українські машинобудівні підприємства освоюють нові технологічні операції, створюють нові робочі місця, збільшують обсяги сплачених податків, а аграрії отримують якісну техніку за прийнятими цінами.

Ми також підтримали літакобудівну галузь, звільнили від сплати ввізного миту та від податку на додану вартість товарів, які імпортують підприємства літакобудування. Ми частково вирішуємо проблему дефіциту обігових коштів та застарілих технологій. Компанії повинні будуть реінвестувати вивільнені кошти, дослідно-конструкторські роботи та модернізацію технологій і суттєво зможуть збільшити свій експорт, стати конкурентними на світових ринках. І ми всі знаємо, що наші літаки мають попит у світі. Ми підраховали, що галузь світового ринку літакобудування типу "Ан" складає тисячі одиниць до 2035 року.

Міністерство підтримує не тільки окремих виробників, але і робить ставку на покращення бізнес-клімату. Дерегуляція – пріоритетна реформа

нашого міністерства. В 2017 році ми провели три успішні дерегуляційні кабміни, в результаті було скасовано більше 450 регуляторних актів, які створюють непотрібний тиск на бізнес і необхідний процес проходження документів без ефективності.

Наша команда розпочала комплексну реформу системного держаного нагляду контролю. Наша команда вважає, потрібно переорієнтувати інспекційну систему на запобігання порушення та підвищення відповідальності інспекторів. По суті інспектор не сам визначатиме, що перевіряти, а відбір критеріїв перевірки буде автоматизований та залежати від типу бізнесу. Буде створено національний перелік небезпек, інтегрована база перевірок, найважливіше, людський фактор та пов'язані корупційні ризики буде мінімізовано.

Ми також успішно реалізуємо стратегію розвитку малого і середнього бізнесу 2020, яка ухвалена на уряді в 2017 році.

План імплементації стратегії передбачає три важливі кроки. Перше – створення офісу розвитку малого і середнього підприємництва при міністерстві. Друге – реалізацію пілотного проекту з частково гарантованим кредитом для малого і середнього підприємництва. І третє – реалізацію пілотного проекту створення регіональної мережі підтримки підприємництва та багато іншого. Триває формування офісу розвитку малого і середнього підприємництва. Відкритий конкурс на директора офісу та експортерів, які надають підтримку підприємцям.

Нарешті і завдяки спільним діям вашого комітету, вам, Андрій Володимирович, ми провели велику плідну співпрацю у створенні законодавства. Ми разом пропрацювали і ухвалили не тільки Закон про приватизацію, але і про моніторинг держзакупівель (4738-д), про підвищення рівня корпоративного управління акціонерних товариствах (2302а-д), про корпоративні договори (4470).

Уряд вже завершив ухвалення підзаконних актів нового Закону про приватизацію та найближчий місяць готові розпочати малу приватизацію,

ProZorro продажі. Водночас Фонд державного майна вже запустив процес пошуку покупців для першого великого об'єкта "Центренерго". Всього в 2018 році за новим законом буде виставлено на продаж 25 великих об'єктів та понад 700 маленьких підприємств.

Ми також визначили дуже конкретні пріоритети на 2018 рік, про що говорив Прем'єр-міністр України. Наше міністерство фокусується на п'ятьох позиціях. Позиція перша: розвиток системи підтримки малого і середнього бізнесу. Позиція друга: розвиток ProZorro та ProZorro продажі. Позиція третя: запуск системи державної підтримки та просування експорту. Позиція четверта: структурна перебудова оборонно-промислового комплексу. Та, звісно, позиція п'ята: розвиток системи державно-приватного партнерства.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Степан Іванович.

До співдоповіді запрошується віце-прем'єр-міністр України – міністр регіонального розвитку будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадій Григорович Зубко. Будь ласка.

ЗУБКО Г.Г. Дякую, пане голову.

Шановний Прем'єр-міністр, шановні народні депутати, колеги! Я би хотів декілька речей сказати про те, що починалося не в 2017 році, а дійсно в 2014 році, і які результати ми сьогодні маємо після спільних рішень, які приймалися в парламенті. Тому логіка дуже проста, я хочу показати, які рішення, що зроблено, який ми маємо результат і який ефект ми будемо мати в наступних роках.

В першу чергу я б хотів би зосередитись не на цифрах, а на конкретних людях, які сьогодні беруть на себе відповідальність, створюють громади і рухаються в напрямку реформи децентралізації для того, щоби змінити не тільки життя в конкретній громаді, а й змінити систему менеджменту. Та вертикаль, яка була побудована в минулих 25 років, вона практично сьогодні

децентралізована і не тільки за рахунок фінансової децентралізації, сьогодні великий масив повноважень і можливостей переданий на місця.

750 громад вже на сьогоднішній день існують, вони працюють, і на сьогоднішній день вони показують, що не тільки 6,5 мільйонів громадян проживають безпосередньо в об'єднаних громадах, це практично 30 відсотків території України, яка на сьогодні вже під іншою системою управління. Для нас є дуже важливо ті законопроекти, які разом приймалися в минулому році, в цьому році дуже важливий законопроект, який дав можливість об'єднати громади навколо міст обласного значення, і це дасть такий кількісний і якісний стрибок в реформі об'єднання.

Що саме досягається саме таким об'єднанням і для чого це робиться. В першу чергу я хотів би два слова про цифри сказати. Ви бачите, що у 2014 році, коли починалася реформа децентралізація, місцеві бюджети практично складалі всього там 40-67 мільйонів бюджету розвитку, це практично з тими субвенціями, які надходили. Зараз ми маємо 192 мільярди, практично в два рази подвоїлася тільки підтримка і створення бюджетів з 2015 року. Якщо ми говоримо про об'єднані громади, у них також в два рази зросли місцеві бюджети. Але, коли ми кажемо про гроші, ми б хотіли говорити, а для чого ми передавали ці гроші. І коли в парламенті ухвалювався Закон про антикорупційний суд, і говорили про те, що це закінчення створення антикорупційної інфраструктури, то я скажу, що фінансова децентралізація, яка передала 51 відсоток сьогодні бюджету консолідованого України на місця, це і є, мабуть, один із важливих кроків, який ще був зроблений у 2015 році, ми маємо сьогодні конкретний результат з коштами, які передавалися на місця.

Наступний слайд. Ще раз наголошую, кошти, які є на місцях, бюджету розвитку, державна підтримка, вони передбачаються для того, щоб змінити якість сервісів на місцях. Це питання якості освіти, це питання якості охорони здоров'я, соціальних послуг, адміністративних послуг, дорожньої інфраструктури.

Практично ми бачимо, що сьогодні почалася нова українська школа, і ми розробили разом з Міністерством освіти новий освітній простір, який показує, яка інфраструктура повинна бути безпосередньо в освітній послугі і яким чином вона повинна бути розбудована, яка повинна бути сервісність, яка сьогодні надається безпосередньо в центрах безпеки, де ми бачимо в майбутньому не тільки рятувальну службу, ми бачимо там екстрену допомогу, ми бачимо там пост Національної поліції, а також практично службу, яка буде забезпечувати безпеку громадян.

Адміністративні послуги. Ми розуміємо, що саме це обличчя влади, там, де людина не ходить по кабінетам чиновників, а звертається до одного фронт-офісу, де отримує практично всю інформацію і прискорює надання сервісів, які сьогодні потребують. Чотири тисячі 900 проектів практично впроваджено по Україні. Державна підтримка також зростає: 500 мільйонів – в 14-му році, в цьому році – 19 мільярдів, це без Дорожнього фонду, який в розмірі 11 мільярдів піде на місцеві дороги і на розвиток інфраструктури. Тому ще раз наголошую, що безпосередньо реформа децентралізації – це такий прорив, який передає кошти, але, з іншого боку, і вимагає якість сервісів.

Наступний слайд. Хотів би окремо подякувати не тільки профільному Комітету, в якому ми доповідаємо, з економічної політики, а ще і двом профільним комітетам, з якими ми дуже тісно співпрацюємо, це профільний Комітет житлово-комунального господарства і будівництва. І скажу відверто, цей парламент зробив те, що не робилося 25 років. Це практично прорив в управлінні власністю. Це не тільки Закон про спільну власність, це Закон про житлово-комунальні послуги, який сьогодні конкретно показує, яким чином повинні складатися взаємовідносини між суб'єктами монополій і тими споживачами, які сьогодні можуть взяти в управління власність, можуть управляти і саме головне модернізувати.

Також дуже важливе питання, яке стосується комерційного обліку. Знаєте, КТМ – це дуже просто, коли списувалось по нормативам 25 років

мільярди кубів газу, коли практично не малося якісної послуги. Сьогодні ми переходимо в першу чергу для обліку і до управління безпосередньо споживаної енергії.

Наступний слайд. Дуже важливе питання енергоефективності. Ви знаєте, що тут багато ще депутатів, які були не тільки в цьому скликанні, в попередніх скликаннях, ви знаєте, як важко обговорювалося це питання, але Україна, коли знаходилась постійно на голці і політичної залежності від постачання газу, про енергоефективність в якій практично, яка в Європі сьогодні є трендом номер 1, в Україні ніхто не говорив.

Я хочу окремо подякувати про ті закони, які були прийняті в парламенті, про Закон про енергоефективність будівель, про Закон про фонд енергоефективності як технічний і фінансовий інструмент, який разом з "теплыми" кредитами, якими скористалося вже понад 300 тисяч родин і 2 тисячі ОСББ, дасть можливість більше говорити про ті речі, які повинні бути системними. Ми вже з вами виконали 30 директиву Європейського Союзу в напрямку енергоефективності. Сьогодні нас чекає прийняття імплементації 27 директиви, яка дозволить ще говорити про енергоефективність не тільки в житловому секторі, комунальних підприємств, а ще говорити про транспорт, промисловість і бізнес. І, таким чином, створюючи додатково мотивуючі інструменти для того, щоб ми ставали як країна в економіці більш конкурентоздатними.

Я ще раз хотів наголосити, енергоефективність це не питання тільки зменшення споживання – це величезний мікроінструмент для того, щоб інвестувати в економіку. Тільки напрямок енергоефективності, маючи обсяг ринку понад 20 мільярдів євро, готовий залучити додатково інвестиції в розмірі 20-25 мільярдів. 75 тисяч робочих місць малого, середнього бізнесу, які можуть бути створені в цьому напрямку. І це також те питання, яке стосується не тільки економії, зменшення споживання, а і питання розвитку.

Наступне питання дуже важливе, напрямок будівництва і реформування цієї галузі. Наступний слайд включіть, будь ласка. Також хотів би сказати два слова сказати про напрямок ЕСКО.

Я хочу окремо подякувати парламенту, який був прийнятий за вашою підтримки закон, коли ми ЕСКО-механізми вже залучили через ProZorro. У нас на сьогоднішній день укладаються контракти не тільки в муніципальному секторі. У нас був вже укладений контракт, перший раз між Агентством водних ресурсів по ЕСКО-контракту, коли міняється насосне обладнання. І, таким чином, за рахунок практично тих витрат майбутніх періодів сьогодні зменшуються витрати державного бюджету. А про витрати державного бюджету на енергоносії – це окрема тема, я не хочу її зараз піднімати. Я думаю, що ми повинні дуже уважно подивитись в цьому напрямку.

Те, що стосується дерегуляції будівництва. Хочу окремо подякувати парламенту за прийняття дуже важливого Закону 1817, завдяки якому ми прийшли практично класу наслідків, ми прибрати ті корупційні ризики, які були між III і IV категорією будівництва. Це дозволяє зробити 80 відсотків практично громадян, які звертаються за дозволами будувати по повідомленням, але ще багато роботи триває в тому, щоб провести кінцеву дерегуляцію в цьому напрямку.

Я також хочу подякувати за прийнятий Закон про поліпшення ведення будівельного бізнесу. І оці два закони дали нам можливість, я скажу, з ганебного 140 місця, в Doing Business по будівельному напрямку з 140-го піднятися на 35-те тільки за один рік. Це дало можливість також вплинути на підняття країни в Doing Business загальному рейтингу.

Ще також я б хотів би сказати, що нас дуже хвилює державні будівельні норми, стандарти, над якими ми практично працюємо і в 17-му, і в 18-му році. І це те, що повинно показати, яким чином Україна буде будуватися, але буде будуватися за європейськими стандартами.

Тринадцять державно-будівельних нормативів ми переглянули в 17-му році. В цьому році вже за дорученням Прем'єр-міністра, разом з урядом ми

переглянули 10 і ще плануємо 16. І це те, що нас наближає саме до розвитку тої інфраструктури, до розвитку тих сервісів, про які я говорив трошки вище, про якість послуг в освіті і охороні здоров'я, і інших напрямків.

Також дуже важливе питання – це первинна допомога медична сільській території. Сьогодні тільки урядом було прийнято додаткове рішення про розбудову інфраструктури. І, таким чином, ми хотіли би просто змінити ситуацію, дійсно, в сільській території, де 65 відсотків сьогодні людей помирають практично від серцево-судинних нападів, і це питання сьогодні стає на першому місці в Україні.

Ще раз хочу подякувати всім народним депутатам, Комітету з економічної політики, Комітету з місцевого самоврядування, який працює з нами в тісній співпраці, ну, і нашому профільному комітету. Тому що цей парламент, я вам скажу, що, приймаючи коаліційну угоду, от ми зараз пройшлися і оцінили наскільки вона виконана по напрямку будівництва, по напрямку житлово-комунального господарства, по напрямку децентралізації, практично вже виконано на 93 відсотки. Я хотів би подякувати за таку активну роботу парламенту.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Геннадій Григорович. Настільки цікавий був у вас виступ, що я навіть не зміг зробити вам зауваження за недотримання регламенту. Але тим не менше, я дуже прошу всіх дотримуватися регламенту.

І я запрошую до співповіді віце-прем'єр-міністра України Климпуш-Цинцадзе Іванну Орестівну. Будь ласка, вам слово.

КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ І.О. Дуже дякую, пане голову.

Шановні народні депутати! Шановний Прем'єр-міністр! Шановні колеги! Думаю, що ми всі з вами пам'ятаємо, що в 17-му році, нарешті, закінчилися всі процедури, довгоочікувані нами, щодо набуття чинності

Угоди про асоціацію, вона повністю вступила в силу, що дало нам необхідність і нагально підбити підсумки того, що ми вже зробили під час тимчасового застосування угоди, і як ми далі бачимо впровадження виконання Угоди про асоціацію, яка охоплює 24 сфери нашого життя суспільства і держави і яка має в собі об'ємний спектр зобов'язань, який по суті аналогічний тому спектру зобов'язань, які багато країн-членів, кандидатів до Європейського Союзу, а зараз членів, виконували тоді, коли вони проходили свій євроінтеграційний шлях. Як на мене, можна з впевненістю сказати, що робота над імплементацією угоди призвела вже до якісних змін як в горизонтальному, так і в секторальному вимірах.

Кілька речей щодо горизонтальних досягнень. Насправді, нам у 2017 році вдалося розробити і затвердити, і почати реалізовувати, певно, найбільший урядовий акт за всю історію існування урядів українських, це є план, комплексний план заходів по виконанню угоди. І він нам дозволив як спланувати свою діяльність, як спланувати діяльність міністерств і відомств, точно так само виокремити вузькі місця, які ми бачимо у виконанні угоди, і визначити спільні з Європейським Союзом пріоритети виконання угоди, а також організувати належним чином всередині міністерств роботу, і допоміг також нам побачити необхідність оновлення взаємодії з парламентом. І саме тому ми на початку 2018 року, про що я трошки пізніше скажу, вийшли на дорожню карту парламентсько-урядову щодо виконання Угоди про асоціацію.

Ми запровадили систему ринкового нагляду за принципами, які існують в європейських країнах. Ми за підсумками 2017 року маємо суттєві зміни в збільшенні обсягів експорту України до країн Європейського Союзу, на 40,5 відсотків збільшився наш експорт, і імпорту до України з країн Європейського Союзу на 41,9 відсотка. Між Україною і країнами Європейського Союзу на сьогодні завдяки нашим спільним діям діє єдине правове поле діяльності компаній на основі принципів та вимог права Європейського Союзу.

Щодо секторальних змін. Найбільш значні успіхи простежуються в освітньому напрямку, у фінансовому напрямку, у фінансовому секторах, в секторах енергетики, енергоефективності, як казав Геннадій Григорович, та підприємництва. Критичною зміною 2017 року є те, що євроінтеграція, вона перетворилася, нарешті, з політичного гасла у конкретні політики. І сьогодні з впевненістю можна сказати, що в основу стратегій проведення всеосяжної освітньої реформи, розвитку транспортної галузі, політики в сфері довкілля, захисту прав споживачів, безпеки харчової промисловості і продукції, енергоефективності, ринку електроенергії, реформи державних закупівель – всі ці сектори закладені в євроінтеграційні зобов'язання України, а це означає практичний рух до європейської інтеграції.

Ми також розпочали процес здійснення двосторонньої оцінки виконання прогресу у таких секторах, як соціальна політика, охорона здоров'я, митні питання і технічні регулювання. Коротко це означає, що за результатами двосторонньої оцінки буде офіційно визнано відповідність регулювання українського до вимог ЄС, а це є основа для спільних ринків у різних галузях. І, власне, всі наші дії, як з виконання Угоди про асоціацію, так і з дерегуляції, вони призвели до того, що Україна змогла покращити свої позиції у світових рейтингах, пов'язаних з легкістю ведення бізнесу і конкурентоспроможністю. І якщо коротко, то це 81 місце зараз в глобальному ринку конкурентоспроможності і 76 в Doing Business.

Як я сказала, ми вийшли на спільну, це наступний слайд, на спільну дорожню карту законодавчого забезпечення виконання Угоди про асоціацію. Я хочу приєднатися до подяк колег з уряду щодо спільної роботи над законами євроінтеграційними. Минулого року ми з вами спільно прийняли 23 євроінтеграційні закони, минулого року в дорожню карту, яку ми з вами узгодили, на цей рік ми включили 57 законопроектів. І думаю, що можна вже з впевненістю сказати про те, що ця дорожня карта працює тому, що на сьогодні з 57 проектів, узгоджених 28 лютого цього року, ми вже з вами

ухвалили 12, серед них 5 – в другому читанні і в цілому, і 7 – в першому та за основу.

Я сподіваюся, що ми продовжимо активно як на рівні різних комітетів, і тут я, якщо почну перераховувати подяки всім комітетам, які долучені до цього процесу, то думаю, що зовсім виберу свій час, будемо працювати над реалізацією євроінтеграційних завдань наших, які потрібні насамперед нашим громадянам, з вами ефективно, відповідно як до дорожньої карти, так і відповідно до нових ініціатив, які ми бачимо перед собою.

Ми вважаємо за необхідне, щоб Угода про асоціацію, яка лишається основною рушійною силою для подальшої політичної і економічної інтеграції України з ЄС, в ній необхідно визначити пріоритетні завдання і пріоритетні галузі для нас. І тому зосередимось цьогогоріч на чотирьох основних сферах. Це повна інтеграція... над роботою, щоб досягнути результату в чотирьох основних сферах: щодо інтеграції України в енергетичному ринку Європейського Союзу до єдиного цифрового ринку Європейського Союзу, на співробітництві у сфері юстиції, свободи, безпеки і взаємодії у сфері митного співробітництва і технічного регулювання.

І дуже розраховуємо на взаємодію, співпрацю і підтримку з вашого боку в цих напрямках.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам ...

До співдоповіді запрошую міністра освіти і науки України Лілію Михайлівну Гриневич, будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Дякую.

Шановний пане голово комітету! Шановні народні депутати, усі присутні! Шановний пане Прем'єр-міністр! Дякую за можливість виступити саме про результати роботи уряду у сфері освіти і науки у 2017 році. І хочу сказати, що за три останні роки з 2016 по 2018 ми збільшили частку ВВП на

освіту майже на один відсоток – з 5,72 відсотки до 6,7 відсотка. І це зростання, власне, найбільше відбулося у 2017 році до 6... понад 6,5 відсотків.

Збільшення інвестицій нам дозволило підготуватися до тих змін, які впроваджуються в 2018 році. Ви знаєте, що 1 вересня діти підуть до 1 класу нової української школи. Ми підняли також соціальний статус вчителів, підтримали професійну освіту, і зараз готуємося до широкомасштабної реформи в професійній освіті.

5 вересня 2017 року Верховна Рада України прийняла Закон "Про освіту", який заклав фундамент реформи в різних сферах освіти. І я хочу, користуючись нагодою, подякувати народним депутатам, які підтримали закон, і всім народним депутатам Верховної Ради України, які плідно співпрацюють з нами над вирішеннями проблеми освіти і науки.

Ми спільно з органами місцевого самоврядування у 2017 році продовжили створювання нових місць в дошкільних закладах. Це один з наших пріоритетів. Станом на 15 грудня 2017 року було створено додаткових понад 25 тисяч місць. Але ми все ще зараз працюємо. І Прем'єр-міністр дав доручення спільно з органами місцевого самоврядування розробити план подолання повністю черги до дошкільних установ в нашій країні до 2020 року, і ми поступально рухаємося. В черзі на початок 2018-го ще знаходилося майже 47 тисяч дітей, але зараз ця черга до кінця 18-го буде значно менша.

У 2017 році ми підготували основні нормативні документи і організаційні заходи для старту нової української школи. Це просто безпрецедентно велика кількість вчителів, яких ми підготували за цей час, вони підвищили кваліфікацію. Створено, затверджено новий державний стандарт початкової освіти, типові освітні програми. І 1 вересня діти йдуть до цієї школи.

Хочу сказати, що в минулому... що саме в 2017-му був започаткований експеримент у школах за новим стандартом початкової освіти. Ми маємо

дуже хороші результати: підвищення мотивації дітей до навчання, розвиток комунікативних вмінь, їх автономність зростає, інтерес до пізнання. Тобто ми розуміємо, що те, що ми запускаємо з 1 вересня, є дійсно великою доданою цінністю для наших українських дітей.

В 2017 році ми провели також оновлення програм 5-9-х класів. Впровадили чотири наскрізні лінії – здоров'я і безпека, підприємливість і фінансова грамотність, громадянська відповідальність, екологічна безпека та сталий розвиток. Я намагаюся зараз коротко говорити, бо є обмежений час, але на слайдах є більше інформації, і кому це цікаво, прошу звернути вашу увагу на слайди.

У 2017 році ми працювали далі над розширенням мережі опорних шкіл. Тому що пріоритетом для нас в цьому є акцент на якості освіти. Тому що дитина у малій школі, в старшій школі не може отримати якісної освіти, і ми таким чином обмежуємо її в доступі. Ми продовжуємо позитивну динаміку. У нас наприкінці 2017 року функціонувало вже 450 опорних шкіл. Тобто ми за рік створили 272 опорні школи, зараз вже працює 530.

І найголовніше, чому йдуть в ці опорні школи? Не тільки від вимушеності і... так, як дехто це представляє, що ми просто скорочуємо мережу, а заради інтересів дитини. Тому що ми вкладаємо інвестиції в ці школи. Наприклад, лише в 17-му році інвестиції в обладнання опорних шкіл склали 800 мільйонів гривень. Це наші інвестиції державні. А ще органи місцевого самоврядування додають. І, звичайно, якщо батьки бачать, що дитину садять в новий шкільний автобус і везуть до школи, яка відремонтована, в якій є нове обладнання, у них зовсім міняється ставлення до цієї ідеї, що у них закривається старша школа в їхній маленькій школі, залишається тільки початкова, а діти їдуть за якіснішою освітою.

Так само для підвищення якості освіти відбувалася закупівля природничо-математичних кабінетів школи, шкільних автобусів. Ми окремо зробили акцент на опорні школи в об'єднаних територіальних громадах, і вони отримали додаткові 300 мільйонів гривень.

Тому, якщо подивитись на всі інвестиції 2017 року в інфраструктуру освіти, то вони склали майже 1 мільярд і 9,5 мільйонів гривень. Це дуже значна сума. Однак в цьому році, 18-му, ми її ще збільшили до понад 3 мільярдів, тому що ми стартуємо реформу. І я хочу підкреслити, що коли уряд робить реформу освіти, він інвестує в цю реформу, а не робить її лише на папері.

У 2017 році завдяки спільним зусиллям держави у вигляді Державного фонду регіонального розвитку і органів місцевого самоврядування інвестицій, їх місцевих бюджетів було також побудовано 29 нових шкіл і побудовано нових 16 дитячих садочків.

Ми у 2017 році збільшили зарплату вчителям на 50 відсотків. І, звичайно, що це були дуже значні вкладення з боку державного бюджету і так само органів місцевого самоврядування. І зараз ми продовжуємо це зростання заробітних плат, тому що наполягаємо на тому, що без зростання заробітних плат не може відбутися реального поштовху до змін і підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

Саме у 2017 році в сфері професійної освіти ми продовжили позитивну динаміку щодо покращення інфраструктури профтехосвіти. Зокрема, створення відповідних центрів модернізованого обладнання, які використовуються різними професійно-технічними навчальними закладами. В 2017 році було це було 25 центрів, у 2018 році ми далі ще наростили цю динаміку. Ми почали тісніше працювати з роботодавцями. І в нас є центри, які ми вже створюємо з роботодавцями без грошей, але зважаючи на нормативно-правову базу і нашу тісну співпрацю.

У сфері вищої освіти була ціла низка новацій. Але я хочу зараз підкреслити про одну надзвичайно важливу, тому що саме з 17-го року по всій Україні на магістратуру з права, яка тішилася якраз, на жаль, поганою славою щодо прозорості вступу на цю магістратуру, ми запровадили вступ шляхом зовнішнього незалежного іспиту за технологією зовнішнього оцінювання. І зараз, по-перше, у нас є порівняльна картина, як працюють

наші правничі факультети в різних вищих навчальних закладах. А, по-друге, ми продовжуємо цю традицію і поширюємо її на інші магістратури.

Наш пріоритет – підтримати кращих студентів, і саме в 2017 році була реформована система стипендійного забезпечення. Ми підняли мінімальні стипендії на понад 57 відсотків, а максимальні в понад два рази.

Фінансування науки. Це велика наша проблема, як ви знаєте, але треба пам'ятати, що, наприклад, якщо говорити про МОНівське фінансування, то ми маємо тільки 25 відсотків від того фінансування, яке виділяється в країні і на Національну академію наук, і на інші галузеві академії. Так от, якщо ми подивимося, що вдалося уряду, в 17-му році збільшене загальне фінансування науки на 21 відсоток. І ми продовжили цю тенденцію в 18-му році, збільшили ще більше – на 29,6. Ми таким чином, у нас був відсоток ВВП взагалі абсолютно ганебний 0,3 відсотки, зараз він збільшився вдвічі – 0,6 відсотків, але це все ще є над чим працювати.

І, звичайно, наша мета підтримати також більше університетів, в яких мусить бути наука. Серед науки в нас є також багато здобутків. Я хочу зберегти все-таки регламент. Ви можете ознайомитися про це. Це і доступ до міжнародних баз досліджень, і зростання кількості розробок університетів, і участь в міжнародних програмах. Понад 17 мільйонів євро, це частка фінансування 17 українських організацій, учасник в межах програми "Горизонт 2020". Завдяки ратифікації все це відбулося 17-го року.

Тому всі ці зміни були б неможливі без підтримки і глави уряду, Прем'єр-міністра, без підтримки глави парламенту і без підтримки всіх вас, шановні колеги народні депутати.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Лілія Михайлівна. Я скажу без перебільшення, що ви – гордість не тільки українського уряду, а і українського парламенту і всього освітянського середовища. Вам дуже дякую.

Шановні друзі, до слова запрошуюю міністра соціальної політики України Андрія Олексійовича Реву. Будь ласка. Прошу регламенту дотримуватися.

РЕВА А.О. Шановний Андрію Володимировичу! Шановні народні депутати! Шановні колеги, присутні! Центральне місце в плані дій уряду на 2017-18 роки займають завдання підвищення добробуту людей, покращення становища усіх соціальних груп населення. Звичайно, ці завдання багато в чому визначаються досягнутим рівнем розвитку економіки. Від цього залежать рішення про збільшення розмірів соціальних виплат та компенсацій, витрат на утримання соціальної сфери. Але у формуванні соціальної політики ми не пішли шляхом пристосування до економічних умов, а поставили завдання провести комплексні реформи, сформувати таку систему соціального захисту, яка б набагато глибше поєднувала економічну ефективність і соціальну справедливість, створювала стимули для трудової активності.

Основними інструментами такої політики було визначено реформу у сфері оплати праці, легалізацію трудових відносин, пенсійну реформу, запровадження адресної соціальної підтримки вразливих верств населення. Насамперед ми визначили завдання в умовах відновлення економічного зростання стимулювати підвищення ціни робочої сили та зростання оплати праці, встановити мінімальну заробітну плату на рівні вартості споживчого кошика.

З 1 січня 2017 року ми запровадили новий підхід до встановлення мінімальної заробітної плати, підвищили вдвічі її розмір, що дало можливість збільшити фонд оплати праці в країні на 212 мільярдів гривень та підвищити добробут мільйонів працюючих громадян, зокрема, працівників бюджетних установ. В 2018 році розмір мінімальної заробітної плати зріс ще на 16,3 відсотки і наразі ми розглядаємо можливість подальшого її збільшення до 4 тисяч 200 гривень.

З огляду на тенденцію на ринку праці, посилення міграції робочої сили за кордон сьогодні можна стверджувати, що підвищення мінімальної заробітної плати – це своєчасний крок до вирівнювання диспропорцій на ринку праці і підвищення вартості робочої сили. Середньомісячна заробітна плата в 2017 році зросла на 37,1 відсотка і встановила по року 7 тисяч 104 гривні. Реальна заробітна плата зросла за рік на 19,1 відсотка, в цьому році спостерігається подальша позитивна динаміка. За січень-квітень 2018 року середня заробітна плата збільшилася ще на 24,6 відсотки і встановила 8 тисяч 101 гривню, реальна заробітна плата за цей час зросла ще на 11,2 відсотка. Уряд і надалі продовжуватиме проводити політику підвищення рівня оплати праці, зокрема, працівникам бюджетної сфери.

Збільшення офіційних зарплат з яких сплачуються податки і соціальний внесок дало змогу отримати фінансовий ресурс для підвищення рівня соціальних гарантій в системі соціального страхування.

У 2017 році власні надходження Пенсійного фонду України становили 158,9 мільярда гривень, що на 47,2 мільярда гривень більше порівняно з 2016 роком. Це дало змогу в рамках проведення пенсійної реформи в жовтні 2017 року підвищити пенсії для 10,2 мільйонів пенсіонерів в середньому на 560 гривень. Внаслідок запровадження справедливої формули нарахування пенсій було диференційовано виплати для 6 мільйонів осіб, які раніше отримували пенсії на рівні мінімальної, та зменшено чисельність пенсіонерів, у яких страхова пенсія менше за мінімальною до 3 мільйонів 100 тисяч осіб.

Середній розмір пенсій на 1 квітня 18-го року в країні складав 2 тисячі 518 гривень, що на 37,4 відсотка більше порівняно з 17-м роком. Тобто зросла на 37 відсотків заробітна плата, і на таку ж цифру приблизно зросли і наші пенсії.

З 1 січня 18-го року здійснено перерахунок та підвищення пенсій військовослужбовцям всього майже 500 тисячам осіб. В середньому підвищення пенсій складало 1,5 тисячі гривень. Згідно з прийнятими в 2017 і 18-х роках рішенням подальше зростання пенсійних виплат

здійснюватиметься щорічно, зокрема і в 19-му році за чітко визначеними формулами, а не в залежності від суб'єктивних рішень. Я хочу подякувати народним депутатам, які голосували за Закон про пенсійну реформу. Це серйозний крок вперед, який дозволить нам все-таки досягнути тієї мети, яку ми перед собою ставимо, справедливі трудові пенсії.

Незважаючи на досягнуті високі показники легалізації Фонду оплати праці, завдання збільшення бюджетів всіх рівнів та фондів соціального страхування є особливо актуальним для уряду. Значна частка доходів від зайнятості залишається в тіні. Станом на 1 січня 18-го року кількість застрахованих осіб становило 12,9 мільйона чоловік при чисельності зайнятого населення 16,2 мільйона чоловік. І в цілому чисельність осіб працездатного віку – 25,3 мільйона. Неоформлення трудових відносин позбавляє людей соціального захисту і обмежує доходи бюджетів всіх рівнів. Також тіньова економіка перешкоджає створенню адресної системи соціальної підтримки сімей та громадян з низькими доходами, оскільки ми не бачимо реальних доходів громадян, яким надається державна підтримка.

Для розв'язання проблеми ми запровадили нові підходи до здійснення контролю за дотриманням законодавства про працю, більш ефективні в боротьбі з нелегальною зайнятістю. При цьому ми делегували відповідні повноваження органам місцевого самоврядування, які мають кращу інформацію і доступ для здійснення контролю за такого роду порушеннями трудових прав громадян. Сьогодні 17 обласних центрів, 99 міст обласного значення, 310 об'єднаних територіальних громад взяли на себе ці функції по здійсненню контролю і найближчим часом ми очікуємо серйозних проривів в цій роботі. Ми повинні змінити існуючу ситуацію з ризиками, які несе концепція низької вартості робочої сили, зокрема втрати населення мотивацій та цінностей праці, міграція за кордон. І поетапно запровадити в Україні стандарти гідної праці.

У сфері соціальної підтримки населення було продовжено роботу з посилення адресності державних програм покращення їх адміністрування та

наближення послуг до отримувачів. Для досягнення показників економічної та соціальної ефективності, реалізація всіх програм була переведена на принцип "гроші ходять за людиною", коли людина обирає вид послуги, а держава її оплачує. Незважаючи на обмежені можливості державного бюджету, урядом запроваджено п'ять нових програм соціального захисту, які спрямовані на поетапне розв'язання проблем соціального захисту дітей-сиріт, людей з інвалідністю, ветеранів та внутрішньо переміщених осіб, а також програма щодо створення нової системи адміністрування шляхом створення центрів надання адміністративних послуг соціального характеру в форматі прозорий офіс.

З 1 травня 2018 року запроваджено більш справедливий підхід до призначення житлових субсидій, який посилює адресні принципи захисту сімей з невисокими доходами. Крім цього, прийняте рішення є черговим етапом в підготовці до монетизації субсидій, яка планується до впровадження в наступному році. В минулому році ми запровадили монетизацію залишків невикористаних субсидій на оплату індивідуального опалення. За результатами опалювального сезону 16-17 років відповідну виплату отримали мільйон 780 тисяч домогосподарств на суму 1 мільярд 130 мільйонів гривень. В цілому запроваджуючи адресну систему житлових субсидій, ми створили умови для реформування та розвитку енергетичного сектору. Таку саму ціль ми ставимо в сприянні розвитку транспортної системи України. Реформуючи застарілу систему пільг на проїзд громадянам, яка, з одного боку, не забезпечує гарантій їх надання, з іншого, створює бар'єри для розвитку транспортної інфраструктури, насамперед комунального транспорту, уряд прийняв відповідне рішення про механізми використання повноважень органами місцевого самоврядування запроваджувати монетизацію пільг на проїзд.

В даний час уряд, реалізуючи пріоритети в сфері соціальної політики на 18-й рік, працює над вдосконаленням системи соціального страхування; встановлення більш справедливої системи сплати страхових внесків з

залученням до страхування всього зайнятого населення; запровадженням концепції навчання впродовж життя, яка передбачає створенню доступної для працівників системи оновлення набутих знань, здобуття нових компетенцій як у роботодавця, так і на ринку освітніх послуг; залученням коштів Фонду соціального страхування на випадок безробіття; розвитком нових послуг для допомоги для підтримки сімей з дітьми, зокрема додаткової допомоги при народженні дитини; компенсації вартості витрат на здійснення догляду дітей до 3-х років; запровадження послуг раннього втручання при народженні дитини з інвалідністю; створенням інтегрованих моделей соціального захисту за місцем проживання людини, насамперед в об'єднаних територіальних громадах, де державні соціальні програми доповнюються місцевими, яких потребують саме мешканці тієї чи іншої територіальної громади. За цими пріоритетами уряду продовжується активна робота з напрацюванням законодавчих змін та практична реалізація нових механізмів і підходів на місцях, з залученням ресурсів та зусиль місцевої влади.

Доповідь закінчено.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Андрій Олексійович, за дотримання регламенту.

Ви, напевно, зауважили, що я в програмі розгляду даного питання вніс певні корективи. Тому що Павло Дмитрович повинен був виступати раніше. А я хочу спитати. Павло Дмитрович, вже в четвертий раз члени комітету слухають звіт вашої доповіді, і ви кожен рік нам обіцяєте, що ви скористаєтеся своїми такими революційними сервісами, за які любить вас вся Україна – за один день шлюб можна взяти. Але я зараз бачу, що міністр юстиції так захопився нашою спільною ініціативою "чужих дітей не буває", то я хочу вам сказати, Павло Дмитрович, те, ще є свої діти. Ви так переймаєтеся до чужих дітей, коли ми вже дочекаємося, що ви скористаєтеся своїм сервісом таким? Четвертий рік.

Я в 19-му році, якщо Бог допоможе, стану депутатом парламенту, не буду за вас як за міністра юстиції.

ПЕТРЕНКО П.Д. Дякую.

Ну, коли ми закінчимо реформу в цій сфері, до речі, буквально днями ми запровадили...

ГРОЙСМАН В.Б. Павло Дмитрович, я мушу просто уточнити, не всі ж розуміють. Просто Павло Дмитрович до цих пір ще неодружений. Це мав на увазі Андрій Володимирович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так це всі розуміють. Це в четвертий раз розуміє вся країна.

ГРОЙСМАН В.Б. Так вся країна дивиться, я про це.

ПЕТРЕНКО П.Д. Я як обіцяв, я над цим працюю. Але насправді ще раз повторюся, що чужих дітей не буває. І це непрості слова.

Дякую, Андрій Володимирович. І хочу почати свій виступ, дійсно, з подяки членам комітету українським депутатам за ту безпрецедентну співпрацю, яку ми маємо протягом останніх років. Навіть мова не йде не про 2017 рік, а протягом останніх 4,5 років. Завдяки цій співпраці і стратегічного партнерства з українським урядом нам вдалося зробити цілу низку системних реформ в сфері фактично реформування юридичної правової системи країни. Починаючи від децентралізації з реєстраційних сервісів передачі цих повноважень місцевим органам самоврядування, закінчуючи комплексною реформою судової системи і прибиранням дуже багатьох адміністративних бар'єрів в сфері регулювання бізнесу. І це, дійсно, велика подяка за проактивну позицію профільного комітету, який, дійсно, виконує свою основну функцію – це реформування економіки України.

Якщо говорити про ті стратегічні завдання, які були покладені українським урядом і парламентом на Міністерство юстиції в минулому році, їх можна умовно розподілити на два великі блоки.

Перший блок. Це, дійсно, захист прав людини і поновлення довіри в Україні до інституту фактично захисту прав людини, який протягом багатьох років був нівельований через безвідповідальну і несистемну роботу української влади. Другий блок. Це захист прав бізнесу і дерегуляція, за яку так само спільно з Міністерством економіки відповідає і Міністерство юстиції. Можу сказати, що ми маємо дуже позитивну динаміку і хороші результати в обох блоках, які я озвучив.

Що стосується, дійсно, соціального блоку, ми спільно з вами, спільно з депутатами українського парламенту започаткували в кінці минулого року велику ініціативу, яка стосується захисту прав дитини і боротьби з домашнім насильством. Прийняття в стінах українського парламенту конституційної більшості низки законів, які регулюють цю сферу, дало старт великій кампанії в Україні в рамках проекту я маю право щодо імплементації тих новацій, які фактично ви, спільно з нами, розробили і прийняли в сесійній залі.

На сьогоднішній день, рамках проекту "Чужих дітей не буває" нам вдалося стягнути на користь українських дітей, а це понад 600 тисяч українських дітей, які живуть в неповних сім'ях і є жертвами економічного насильства, 1,7 мільярда гривень заборгованості по аліментам, які не платили їхні батьки. Так само нам вдалося запустити велику програму по всій країні щодо фактично імплементації законодавства по захисту від домашнього насилля з боку держави.

Третій блок, який зараз фактично є на часі і дуже актуальним, це питання щодо стягнення заборгованості по заробітним платам. Ця проблема була фактично системною протягом останніх 20 років і уряд Володимира Гройсмана вперше підійшов системно до стягнення цієї заборгованості на користь українських працівників. З понад 400 мільйонів заборгованості, яка

підтверджена рішенням судів, які знаходяться на примусовому виконанні в Міністерстві юстиції, нам вдалося за декілька місяців, за дорученням уряду, стягнути 204 мільйона гривень боргів на користь українських працівників. Це борги, які мають строк непогашення понад один, два, три, чотири, п'ять років.

Третій блок це захист українського бізнесу. І дійсно завдяки спільній позиції українського парламенту, і уряду України, нам вдалося прийняти Закон "маски шоу стоп", який фактично зробив, ускладнив життя нечистих на руку правоохоронців в частині незаконних обшуків вилучення документів, техніки у представників реального бізнесу. І саме зараз в стінах українського парламенту є другий пакет цих законів, які вводять персональну відповідальність, в тому числі і майнову, тих правоохоронців, які порушують права чесних українських підприємців.

Третій блок нашої спільної роботи є фактично ті здобутки, які я можу констатувати, це питання боротьби з рейдерством, в першу чергу, з аграрним рейдерством. І тут є колеги з профільного комітету, з Комітету аграрної політики і колеги з Комітету економічної політики, саме завдяки нашим з вами напрацюванням, в кінці минулого року ми прийняли великий пакет законів, які передбачають жорстку відповідальність за порушення права власності і за посягання на власність з боку відповідних осіб, як в Україні є рейдерами, аж до кримінальної відповідальності і встановлення системних, фактично, механізмів захисту прав власності і права інвестора в Україні.

Ці новації працюють, і ми вже на сьогоднішній день констатуємо зменшення кількості рейдерських захоплень українських аграрних підприємств і фактично кількості порушень прав власності українського бізнесу в цій сфері.

Ще один великий надзвичайно важливий соціальний проект – це система безоплатної правової допомоги, яка фактично стала реальністю завдяки позиції попереднього уряду, уряду Арсенія Яценюка, який в 2014 році, фактично на початку війни, з важкою економічною ситуацією в країні

виділив кошти на заснування системи безоплатної правової допомоги по всій країні. Тоді було створено 100 центрів безоплатної правової допомоги, на сьогоднішній день – це понад 550 центрів правової допомоги, які надають безкоштовно, абсолютно безкоштовну фахову правову допомогу всім українським громадянам, в першу чергу малозабезпеченим і соціально-вразливим верствам населення.

Буквально на минулому тижні ми зафіксували звернення двох мільйонів українських громадян за отриманням відповідної допомоги, і це так само є досягненням, спільним досягненням українського уряду, українського парламенту.

І на завершення я б хотів констатувати, що ми маємо амбітні цілі на поточний рік щодо продовження співпраці з парламентом щодо дерегуляції, щодо еволюції виконання системи судових рішень, щодо подальшого розвитку онлайн-сервісів в країні і, звичайно, щодо тих питань, які я озвучив, це посилення захисту українських дітей, українських сімей.

Щиро дякую всім за таку стратегічну співпрацю і можу ще раз засвідчити, що український уряд діє за принципом, який колись був озвучений одним із видатних американських президентів: "Краще важко працювати ніж гарно говорити". Тому ми працюємо на те, щоб показати результат, який очікує суспільство, і той результат, на який заслуговують українські громадяни.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Павло Дмитрович.

Я хотів би сказати, що я давно спостерігаю, як, наприклад, Міністерство юстиції, міністр юстиції всі завжди натягували на себе повноваження, і Павло Дмитрович за час своєї роботи провів безпрецедентну децентралізацію, реформування свого відомства. І, я вважаю вас, Павло Дмитрович, самим прогресивним міністрам юстиції всіх часів і народів і взагалі міністром, ну, після Авакова, конечно, тому що він ще більше такі

речі зробив в міністерстві, про які навіть ніхто не міг мріяти. Але, я вважаю, що це якраз дало змогу вам сконцентруватися на відомчій політиці. Ви не займаєтеся цими всіма цими речами, а ви бачите далеко вперед, і це дає можливість от робити те, що ви робите. І, дійсно, куди не поїдеш по Україні, перше, що запитують, це про оці ваші ініціативи. Вам дуже дякую.

Шановні друзі, співдоповіді завершені. Я прошу членів комітету, в кого є бажання, задати запитання нашим шановним урядовцям. Будь ласка.

Будь ласка, Юрій Ігорович Соловей, вам слово. Хвилинку уваги.

СОЛОВЕЙ Ю.І. Шановний Володимир Борисович, перш за все хотів би, дійсно, відмітити той факт, що звіт уряду був вчасно поданий в стіни парламенту і в стіни комітету. Не часто так бувало раніше, тому за це дякую.

В мене три запитання. Цього року, Володимир Борисович, Україна буде святкувати 25-ліття співпраці з Міжнародним валютним фондом. Результати цієї співпраці, як на мене, наступні. Порядок денний, політичний порядок денний в Україні формується там в якомусь 25-му кабінеті Міжнародного валютного фонду. Україна винна 40 мільярдів уже сьогодні МВФ. 40 мільярдів МВФ. Як мене, економічного ефекту від 25-річної співпраці з Міжнародним валютним фондом як держава ми не отримали. Яке ваше бачення як Прем'єра на майбутнє щодо перспектив співпраці нашої держави з Міжнародним валютним фондом? І чи не варто би було Україні перейти, власне, на внутрішні інструменти фінансування українського бюджету, української економіки. Це перше питання.

Друге питання. Коли мені задають питання, за що я підтримую, зокрема, уряд, під час роботи в 2017 році, то я вважаю, що в першу чергу одне з ключових завдань, яке нам вдалось зробити, - нам вдалось проголосувати, я вважаю, революційну пенсійну реформу. І її революційність в одній частині полягає в тому, що з 1 січня 2019 року в Україні буде введено обов'язкова накопичувальна пенсійна система. Це те, про що говорили всі

уряди, але, на жаль, ні один уряд так і не зміг це питання реалізувати в нашій державі. Проте, Володимир Борисович,

Я хотів вашу звернути, що інституційно ми ще не готові, тому що законопроектом визначалося і дата 1 липня для формування інституцій для введення накопичувальної пенсійної системи. Тому в мене до вас прохання, підсилити з боку уряду, є відповідний законопроект, ви знаєте, ми його обговорювали декілька разів, які підтримують голови всіх економічних комітетів Верховної Ради (6677), щоб ми його хоча б в першому читанні ще розглянули цієї сесії робочою групою, спільною з урядом, з Нацкомісією доопрацювали і вже восени вийшли на друге читання. Це друге питання, це як прохання швидше.

І третє питання. Ви знаєте, Володимир Борисович, бо я задавав минулого разу під час "години запитань до Уряду" це питання. Багато зусиль, які робляться і це очевидно у сфері пожвавлення економіки. На жаль, Володимир Борисович, я змушений це констатувати, розбивається через ряд монопольних ринків, які є в нашій державі і, на жаль, діяльність антимонопольного комітету сьогодні спрямована не на демонополізацію цих ринків, а навпаки на монополізацію.

Я можу навести один приклад, я представляю Івано-Франківщину, так от, Володимир Борисович, за останні три роки, от ви говорили багато про дороги, а на Івано-Франківщині єдиною компанією, яка виграла всі 100 процентів тендерів, є одна компанія, одна єдина компанія, до речі, зв'язок з якою не скриває один з народних депутатів, в результаті проведення тендерів, загальна сума економія склала менше 1 відсотка від очікуваної вартості закупівлі, до введення системи "ProZorro" була 25 відсотків, а узаконює ці всі речі, Володимир Борисович, саме Антимонопольний комітет і уповноважені Антимонопольного комітету. Я знаю вашу жорстку позицію, я прошу за результатами державного аудиту зробити жорсткі кадрові рішення саме щодо вдосконалення роботи Антимонопольного комітету.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Юрій Ігорович.

Володимир Борисович, МВФ співпраця і Рева по накопиченості.

ГРОЙСМАН В.Б.

Дякую, Юрій Ігорович, за ваше запитання.

Ми, дійсно, вчасно подали цей звіт. Фактично я думаю, що ми розуміємо, як ми жили в 2017 році, які були проблеми. І для нас дуже важливо вчасно звітувати, я взагалі закликав всі органи влади звітувати так як ми це робимо в уряді щоквартально. Я публічно виходжу, в прямому ефірі і розповідаю, що було зроблено, які є проблеми і так далі. Квартал, півроку і так далі, потім рік.

Що стосується Міжнародного валютного фонду? Я хочу сказати абсолютно відверто, чому ми потребуємо по сьогоднішній день підтримки міжнародних фінансових організацій? Хоча ми є достатньо потужна за можливостями економіка. Це не ..... це правда, тому що країну жорстко грабували. І це є правда – це є правда на яку ми маємо всім відкрити очі.

Ми сьогодні з урядом, спільно з міністром Аваковим і всіма правоохоронцями оголосили початок серйозної боротьби з контрабандою. Тому що там лежать десятки мільярдів гривень, які годують кишені тіньовиків і схемщиків, з різних органів влади. А люди у нас сьогодні потерпають від нестачі фінансових ресурсів. ми можемо швидше будувати школи, швидше будувати садочки, швидше будувати дороги і цього не робилось. Я вам сказав про 13 років росту в один відсоток – це сміх.

В 2004 році Президент Кучма передав країну з ростом 12,5 відсотків росту, уряду. Потім падіння, падіння, криза одна, друга, третя, виходили на зовнішні ринки брали там гроші і куди їх дівали? Просто роздавали, а все, що наробляла економіка просто виводили в офшори, теми, схеми і все інше.

Я ж думаю, що багато хто це знає, що я говорю абсолютну правду, але це абсолютно не мій шлях і не шлях нашого уряду. Тому наше завдання

сьогодні відкрити можливості економіки. А для того, щоб забезпечувати стабільність ми потребуємо доступу на зовнішні ринки для запозичень, для перекредитування, для зменшення відсотків на обслуговування тих боргів, які були накопичені в дикі періоди, я по іншому назвати не можу.

А що мені сьогодні робити? Можна багато балакати про те, що там треба такі ціни чи не такі, треба такі рішення або інші. А що нам з вами робити?

Хтось говорить про те, що ми можемо забезпечити швидкий економічний ріст. Будь ласка, готовий призначити на будь-які посади в уряді, якщо це центральні органи виконавчої влади? А якщо це міністерство, буду просити парламент підтримати, і хочу подивитися. Я ж людина прагматична і вважаю себе непоганих професійних здібностей. Я розумію зсередини ситуацію і розумію всі макроекономічні процеси, які відбуваються в країні. Тому нам потрібна ця стабілізація. Для чого нам потрібен час? Для того, щоб ми росли економіку. 5-7 відсотків дозволить нам і обслуговувати борги, і розвивати економіку, і підвищувати соціальні стандарти. Це той поріг чутливості, який ми маємо досягти. І для того наша програма дій спільна, вона полягає в тому, щоби нам довіряли, Україні, щоби до нас приходили, інвестували. Для цього треба боротися з тими, хто тисне на бізнес, з регуляціями, які є абсолютно абсурдними для ХХІ сторіччя. По великому рахунку ми залишились технологічно як економіка з потенціалом колосальним, ми залишились там, в тому сторіччі ще. Але ми маємо уже абсолютно нові можливості. Тому це наша вимушена співпраця, але багато реформ і змін, які ми робимо сьогодні в рамках, вони економіку оздоровлюють і забезпечують цю стабільність. Це вимушена наша міра співпраці. Але що я бачу в перспективі? Сильна, самодостатня економіка. Самодостатня, я на цьому наголошую. От мій пріоритет, от чого я хочу досягти – закласти основу того, щоб ми самостійно могли запустити цей механізм росту, і щоб його ніхто не міг зупинити. А для цього потрібна

ефективна, чесна, прагматична політика, а не лозунги. Це те, що я... це те, що стосується співпраці.

Що стосується накопичувальної системи. Андрій Олексійович скаже про це. Накопичувальна система, і ви знаєте, я позитивно відгукуюсь про той законопроект на різних рівнях, але це не просто система пенсійна вимагає зміну, а має бути змінена вся фінансова система країни. Щоби тим, хто накопичує, гарантувати процеси, там, інвестування, дохідності і так далі, і гарантування повернення цих вкладів. Тому це є надзвичайно важливо.

І що стосується монополії. За вашим зверненням, на наступному засіданні уряду, після вашого звернення, уряд прийняв рішення, і ми доручили аудитслужбі розпочати аудит Антимонопольного комітету для того, щоб зробити відповідні публічні висновки того, що відбувалось. Антимонопольний комітет – незалежна структура, я ціную їхню незалежність і поважаю. Але хочу сказати, що роль антимонопольного комітету в боротьбі з монополіями, які теж стримують економічний ріст, має бути більш ефективна. І навіть скажу відверто, що і керівник Антимонопольного комітету незалежно від прізвища має бути наділений додатковими повноваженнями. А то там такі механізми закладені такої колективної безвідповідальності, коли керівник нічого не може змінити, а там тройки засідають і приймають будь-які рішення, за які не несуть відповідальності.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Хто наступний? Будь ласка, Олесь Станіславович.

ДОВГИЙ О.С. В мене питання традиційно до міністра освіти. Оскільки на ваші жіночі плечі впала одна з найбільших відповідальностей і реформ останнього року, в мене є декілька конкретних питань.

Перше, те, що стосується університетів. У нас, ми сприймаємо університет виключно як освітній заклад. В той же час, як в усьому світі,

університети є основними центрами наукових досліджень і базами, і основними науковими центрами, які між собою конкурують, в які інвестує держава і які відповідно є технологічним, ну, елементами технологічної конкуренції проривів країни в світі. Скажіть, будь ласка, чи закладена і яким чином реформа освіти, яку ви собі бачите, дивиться на розвиток науки і научного потенціалу в університетах? Це питання перше. І особисто ваша позиція.

Друге в мене питання щодо профосвіти. Ми зробили відповідні реформи щодо профтехучилищ, передали їх з одного балансу на інший, але зараз я розумію, що, з одної сторони, я просто кажу як мажоритарник і, думаю, що всі зі мною погодяться. Одна з найбільших проблем, які існують, це відсутність робочої сили якісної, професійної, а, з другої сторони, ви зараз в своєму виступі сказали про реформу профтехучилищ, але я не можу, ну, поки що не розумію до кінця, що саме ви мали на увазі.

Тому коротко. Перше, про університети як наукову базу і науковий центр. Друге, про профтехучилища і профільну освіту робочої сили. І третє у мене питання. Скажіть, будь ласка, для всіх, я думаю, буде цікаво знати. Яке місце сьогодні займає освіта і наші університети в світових рейтингах? Чи є наші університети, наприклад, в топ-100 чи 500, чи 1000 кращих університетів світу?

Я вам дякую.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Дякую за ці запитання. Перш за все наука в університетах є абсолютно необхідна складова якісної освіти. І тому ми робимо декілька кроків в цьому плані. Ми, по-перше, запровадили систему фінансування, окрему програму для молодих вчених. По-друге, я хочу повідомити, що в 2017 році було збільшене фінансування серйозно для науки в університетах, і було проведено 1300 фундаментальних і прикладних досліджень, які були зроблені саме університетами.

Тобто університет... Так само ми їх підключили. У нас сьогодні університети, ціла мережа університетів підключена до Web of Science, вони мають доступ до міжнародних баз даних і можуть вже вплітатися в ті контексти. Університети також сьогодні беруть участь в багатьох міжнародних програмах. Але їм все одно не вистачає цього фінансування для справжнього розвитку науки. І наша ідея зараз – запровадити нову систему, ми зараз в Кабінеті Міністрів над цим працюємо, оцінки наукового статусу університетів. І там, де є справжня наука, ми їх будемо підтримувати базовим науковим фінансуванням. І це базове наукове фінансування ми запропонуємо до бюджету 2019 року. Але спочатку має бути вироблена надзвичайно чітка система критеріїв. Не можна це фінансування розмазувати просто на всіх, а власне давати туди, де є науково-дослідний потенціал і ті університети, які це роблять. Це, до речі, відсутність науки достатнього рівня в наших університетах і є причиною відсутності наших університетів у світових рейтингах або присутність тільки в першій тисячі. Тобто в перших ста топах, в перших п'ятисотках немає, є після 500 і це кілька університетів.

Я хочу сказати також, ті, хто говорить про рейтинги, повинні також пам'ятати, що показниками рейтингів є випущені лауреати Нобелівської премії, є фінансування університетів, а в нас сьогодні буває, що один серйозний британський університет чи американський має таке фінансування, як половина наших університетів. Тому у зв'язку з цим ми не можемо бути конкурентно здатними для цих рейтингів, над цим нам треба працювати і нам потрібно оптимізувати мережу університетів, щоб концентрувати державні кошти в найкращих і в найсильніших університетах.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я лише про професійно-технічну освіту. Ми змінюємо професійні стандарти, робимо їх до вимог ринку праці, ми відкриваємо центр з сучасним обладнанням, бо зараз зношеність

профтехосвіти орієнтовно становить 67 відсотків активів, вірніше матеріальних фондів їхніх, 67 відсотків показник зношеності. І зараз ми започатковуємо проект з Європейським Союзом, це буде пріоритет для освіти в роботі з Європейським Союзом, великий інфраструктурний проект у сфері професійно-технічної освіти. Ми підписуємо і готуємо всі документи в цьому році, він вже буде видимий в бюджеті з 2019 року.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Хто ще бажає? Будь ласка, Олена Володимирівна Кошелєва.

КОШЕЛЄВА О.В. Шановний Володимир Борисович, оскільки сьогодні я не бачу тут виконуючу обов'язки пані Уляни Супрун, то я мабуть це питання адресую до вас. Скажіть, будь ласка, в минулому році, за ініціативи уряду було змінено схему фінансування ліків хворих на цукровий діабет, а саме я маю на увазі інсулінозалежних хворих. Був створений відповідний реєстр, також передані певні податки до місцевих бюджетів, але чомусь проблема залишилася невирішеною і ліки не отримують в певному обсязі. Підкреслюю, самі хворі на перший тип цукрового діабету – інсулінозалежні люди. Як ми можемо зробити так, щоб передбачити ці видатки в повному обсязі. Це перше питання.

І друге питання у мене до шановної Лілії Михайлівни Гриневич. Ви зазначили в своєму виступі, що всі викладачі, педагоги, вони мають бути кваліфіковані, мають бути вмотивовані. Скажіть, будь ласка, чи готові вже зараз викладачі, які мають 1 вересня взяти до себе дітей в нову українську школу?

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую за ваше запитання.

Насправді, порушуєте дуже важливу тему. Знову ж таки, без купюр. Хочу сказати, що система обігу ліків завжди була мільярдно-корупційна. Ми почали її ламати, і тому деяка істерика сьогодні лунає на нашу адресу. Але я

ще раз наголошую, що ми презентуємо повний звіт про те, що зроблено, як закупівлі проводилися, які економії, по яким лікарським засобам. І фактично сьогодні вже можливо говорити про те, що, наприклад, там по вакцинації ми повністю забезпечені всіма потребами для того, щоб її забезпечити в повному обсязі.

Ми запроваджуємо систему "Доступні ліки", перелік яких вже розширений в принципі. Нові мобільні додатки, які дають можливість нам контролювати наявність переліку необхідних ліків, на які є спеціальні умови. Це все дає свій абсолютний позитив, і тому я вважаю, що ця система реімбурсації, яку ми запровадили, вона має бути поширена абсолютно на всі системи забезпечення лікарів, тому що це чесно, це адресно і це конкурентно.

Є зараз присутній заступник міністра Ілик, який опікується цими питаннями в Міністерстві охорони здоров'я, тому що Уляна два дні у відрядженні. І будь ласка, я думаю, що він більш детально вам прокоментує ситуацію. Прошу.

ІЛИК Р.Р. Шановна Олена Володимирівна, в продовження того, що було сказано Прем'єр-міністром. Ми маємо повідомити про те, що створений електронний реєстр інсулінозалежних хворих, і це дуже важливо, тому що реально чисельність хворих, які сьогодні є в Україні, вона суттєво відрізняється від того, що було заявлено раніше. Тобто ми сьогодні бачимо щонайменше на 27 відсотків менше хворих ніж реально було подано у формі...

ГРОЙСМАН В.Б. Я просто розшифрую. На 27 відсотків менше хворих ніж по тим, по яким десятиріччями списувався інсулін за бюджетні кошти. І тому сьогодні в тому числі порушують ці питання ті, кому ми обрбуємо можливість доступу до схеми. Красти не даємо просто, от і все. Але треба удосконалити систему.

Будь ласка, продовжуйте чи завершуйте.

ІЛІК Р.Р. Да, безумовно, це викликає певне невдоволення там, скажімо, окремих спільнот, які реалізують цю політику на місцях. І, беручи до уваги те, що програма співфінансується з місцевих бюджетів, розуміючи, що в рамках децентралізації більше повноважень надається для регіонів, разом з тим їм надається більшу фінансову спроможність і можливість, у нас є сподівання на те, що ця програма буде дофінансована із-за потреб тих, які є у конкретному регіоні, в конкретній місцевості. Саме тому іноді з окремих регіонів звучать повідомлення про те, що буцімто там не вистачає коштів, чи інсулінозалежні хворі там страждають від того, що вони не отримують ліки. Насправді так воно не є, тому що всі інсулінозалежні реально мають можливість отримати, і фактично місцеві органи влади повинні допомагати вирішувати це питання спільно разом.

Справді, вчора ми презентували мобільний додаток до такої доброї справи, яка називається "ліки контроль". З нового року згідно постанови уряду ми визначили короткий перелік ліків, які держава гарантує кожному українцю в частині того, що він сплатив у формі податку. Тобто жоден українець сьогодні, попадаючи до стаціонару, не повинен платити двічі. Він, заплативши з податків певну суму, повинен в лікарняному закладі отримати ті ліки по короткому списку, який визначений, який складається з 427 діючих речовин, стовідсотково безоплатно. Саме тому ми даємо можливість в першу чергу тим 8,5 мільйонів населення, які вже підписали декларації і на рівні первинки є вже нашими агентами змін, які підтримують всі зміни, які впроваджуються в галузі, реально проконтролювати чи, попавши до стаціонару, вони мають можливість по цьому короткому списку отримати саме необхідне. І це дуже важливо, коли ця ініціатива уряду підтримується відповідно громадськістю.

ГРОЙСМАН В.Б. Я хочу попросити, Роман Романович, ви отримайте конкретну інформацію, наскільки я розумію, вона є по регіонам для того, щоб ви дали абсолютно чітку відповідь. І там, де можливо створюються штучні дефіцити, ми маємо... люди не мають від цього постраждати, це саме головне питання. Бо інсулін – це питання життя, і люди мають бути забезпечені. А ми потім з нерадивими чиновниками будемо в цьому питанні розбиратись.

І ще одна річ, яку я хотів би сказати. Ніхто в країні сьогодні на вчора не може сказати, який залишок ліків взагалі в лікарнях. Уявіть собі, ми витрачали мільярди грошей по всім цим закупівлям, а ніхто не може сказати, от людина потрапляє у лікарню, їй дають перелік там на операцію чи на ще щось, а є ці ліки чи немає, ніхто не знає. І виходить так, що людина йде купує їх, а певний перелік цих ліків є в лікарні. У мене в моїй практиці було багато таких випадків. Багато таких випадків, коли батькам кажуть ви йдіть купіть для дитини такі-то ліки, а вони є в лікарні, їх можуть видать безкоштовно, бо вони є в наявності.

Тому, яке стоїть завдання? Ми зараз уніфікуємо потребу з відповідним запасом, який буде сформований. Друге. Електронний реєстр наявності по кожній лікарні запасів препаратів, щоб кожен міг подивитись. І на базі цих двох речей, я думаю, що в 2019 році ліки будуть більш доступними, система буде більш зрозуміла для українських громадян, і ми виб'ємо звідти знову ж таки корупцію, неефективність і зловживання.

І, Лілія Михайлівна.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Дякую за це важливе питання, Альона Володимирівна, тому що ясно, що від вчителя залежить все. І ми зробили стандарт, але його треба імплементувати, а це інші методики навчання.

В Україні зараз 450 тисяч вчителів. І зрозуміло, що всі вчителі з 1 по 11 клас, тут є планове підвищення кваліфікації кожні п'ять років, і від їхньої доброї волі багато чого залежить. І тому ми працюємо на підвищення

соціального статусу вчителя, щоб вчитель не думав про підробітки, а мав час, власне, на підвищення кваліфікації.

Але, якщо ми говоримо про нову українську школу, про цей 1 клас, який прийде за новим стандартом, ми цього року провели безпрецедентне підвищення кваліфікації, понад 22 тисячі педагогічних працівників, які будуть працювати в 1 класі, тобто всі, хто будуть працювати в 1 класі, вчителі початкової школи, іноземних мов, всі, які там будуть працювати, пройшли підвищення кваліфікації. Спочатку, це було те, що називається змішане навчання, спочатку онлайн-курс, а потім три сесії, дві вже пройшло, третя сесія іде зараз, вона є така весняно-літня. І для того, якими методами навчання вони повинні керуватися у 1 класі при роботі з новим державним стандартом. І так ми крок за кроком в цій реформі освіти будемо рухатися, коли ми будемо спрямовувати чітку увагу на тих вчителів, які беруть за новим державним стандартом дітей у школах.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дуже дякую за професійні відповіді.

Анатолій Денисенко.

ДЕНИСЕНКО А.П. Добрый день! У меня есть просьба и вопрос.

Что касается просьбы. Вот медицина, действительно, является очень таким важным индикатором нашего общества, и не все получается, не все удается в реформировании. Есть такой вопрос. Европейский инвестиционный банк в 2016 году выделил деньги на ремонт больниц в прифронтовых областях АТО. До сегодняшнего дня этими деньгами не могут воспользоваться, потому что Министерство финансов никак не может подписать платежки. Я понимаю, что у нас есть смена министра. Просьба большая и Оксане Сергеевне, и вас, Владимир Борисович, все-таки эту ситуацию как-то столкнуть, потому что деньги есть, деньги выделены, не можем их освоить.

И что касается вопроса. Энергоэффективность – действительно, очень важно, и много вопросов по этому поводу поднимается и решается. Но все-таки хотелось бы знать, какие новые шаги планирует правительство для того, чтобы мы все-таки смогли достичь какого-то серьезного уровня в этом вопросе?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Геннадій Григорович, будь ласка.

ЗУБКО Г.Г. Я дуже коротко поспробую відповісти. Нам зараз дуже важливо саме навести порядок в житловому секторі, який споживає щорічно 18 мільярдів кубів газу. Теплокредити, які працюють третій рік поспіль, да, я казав про 300 тисяч сімей, які вже скористалися, це дуже важливо, але ми як держава повинні моніторити як держава, да, зменшення споживання. Тому зараз відбувається запуск фонду. Ми зараз очікуємо оголошення до наглядової ради фонду, в яку увійдуть два незалежних представника від наших міжнародних партнерів, які створили безпосередньо мультидонорський фонд, який буде співфінансувати ці проекти, і який буде в принципі фонд підтримувати до 50 відсотків витрат безпосередньо на модернізацію житлового сектору.

Але наступні кроки дуже важливі, 27 директива. 27 директива, яка повинна побудувати прозорі взаємовідносини між всіма споживачами і монополіями, які існують в країні. І Закон про енергоефективність, який зараз розробляється безпосередньо нашим міністерством з профільним комітетом, повинен зробити дуже суттєвий крок назустріч цьому напрямку, тому що питання промисловості, питання залучення інвестицій саме в промисловість на зменшення споживання, воно є не тільки питанням зменшення енергонезалежності країни, а і ще конкурентоздатності нашого підприємства. Це ті кроки, до яких ми будемо звертатися до парламенту, щоб розглянути і виконати і Закон про енергоефективність, і 27-му директиву

Європейського Союзу, до речі, який виконує Третій енергетичний пакет, який працює в Європі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пані Маркарова.

МАРКАРОВА О.С. Дуже дякую за запитання.

Значить, у нас взагалі, якщо так чесно, ми зробили ревізію наших міжнародних програм, і, насправді, зараз стоїть задача від Прем'єр-міністра і від Першого віце-прем'єра Кубіва максимально збільшити вибірку по тим програмам, де у нас дійсно є фінансові ресурси на вигідних умовах, дешеві довгострокові, для здійснення не тільки медичних, але також інфраструктурних проектів, будівництва доріг і так далі. Ми на сьогоднішній момент уже маємо уже повну картину, де, дійсно, якісь питання можна покращити в сенсі бюрократичному для того, щоб швидше рухалась процедура без, абсолютно не втрачаючи при цьому питання контролю за ефективності і відповідальності. Тому, я думаю, що ви побачите уже на цьому тижні вже в декількох проектах, в тому числі по дорожнім по інфраструктурним, як буде налагоджена краща робота по саме вибірці.

І стосовно МОЗу також, я знаю, що була на цьому тижні вже розглянена і деякі підписано документи. По вашому конкретному запитанню я просто повідомлю додатково, але ці питання ми розуміємо, які питання там є, і вони точно будуть досить швидко відлагоджені.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Станіслав Березкін, будь ласка.

БЕРЕЗКІН С.С. У мене доволно простой вопрос. Скажите, пожалуйста, я еду с Кропивницкого в Киев, у меня "сердце плачет", скажите, когда мы сможем ездить на нормальных дорогах?

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую за ваше запитання. Я знаю, що є багато доріг, я кажу, що вони діляться на дві категорії. Одна – яку зробив уряд Гройсмана, а друга категорія – це ті, які ми маємо зробити.

Насправді ми, наша програма, яка на п'ять років, 2018-2022 рік, передбачає, що за п'ять років ми всі обласні центри з'єднаємо між собою нормальними, якісними дорогами. Ми визначили черговість і будемо фінансувати, в цьому році достатньо грошей. У нас є всі можливості фінансувати цю програму. Але одночасно все зробити неможливо. Хоча те, що сказала Олександра Маркарова, ми думаємо сьогодні над новими фінансовими інструментами, які дадуть можливість виконати цей обсяг робіт раніше ніж за п'ять років.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергій Фаєрмарк.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да?

Кривенко Вадим.

КРИВЕНКО В.М. У мене запитання до міністра юстиції. Шановний Павло Дмитрович! У своєму виступі ви трохи зачепили тему загальнонаціональної програми "Я маю право", яку започаткувало ваше міністерство. Але хотілось би більше трохи знати: в чому була необхідність розпочальної акції програми; які вже є результати і що чекати в майбутньому з цього приводу.

ПЕТРЕНКО П.Д. Дякую за питання.

Дуже коротко проінформую. Дійсно, запит українського суспільства на знання своїх прав надзвичайно великий. По всіх соціологічних опитуваннях понад 70 відсотків українців готові дізнатися про свої права і захищати свої права. Саме так з'явилася ідея про запуск загальнонаціонального освітнього проекту "Я маю право". Це не паперовий проект, це не якась концепція чи декларація, це абсолютно живий проект, який включає в себе низку дуже затребуваних ініціатив, починаючи від "Чужих дітей не буває" , який є елементом цього проекту, "Агрорейдерство стоп", "Маски шоу стоп", "Стоп насильство". Тобто це ті елементи проекту, які ми визначили як ключові на 2017-2018 рік. Щоб ви розуміли, в рамках цього проекту українські громадяни отримали понад 4 мільйони інформаційних матеріалів, це різного роду брошури, газети і продукція освітнього характеру, яка була розроблена і надана нам нашими партнерами міжнародними: Фондом "Відродження", USAID та іншими міжнародними партнерами. Так само було проведено понад 120 тисяч просвітніх заходів по всій країні, і я вважаю, що це один з успішних проектів уряду Володимира Гройсмана, який має конкретні осяжні результати як у напрямку захисту прав дітей, так і в напрямку боротьби з свавіллям правоохоронців та інших напрямках, які я озвучив.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Богдан Матківський, секретар комітету.

Геннадій Григорович...

МАТКІВСЬКИЙ Б.М. Дякую.

У мене, насправді, є одне прохання перед запитаннями, прохання у мене до пані Лілії Гриневич.

Пані Лілія, дуже вас прошу пришвидшити засідання робочої групи щодо професійно-технічної освіти. Я знаю, що вона мала відбутися вчора, але, на жаль, не відбулася. Тому дуже прошу пришвидшити, ми готові з депутатами, сьогодні спілкувалися, всі готові приступити до роботи.

Дякую.

А тепер питання. Перше питання, це до pana Андрія Реви. Питання стосується щодо монетизації пільг все ж таки. Тому що питання настільки актуальне на сьогоднішній день в державі і звучить воно від мене. Коли саме це має відбутися, і які механізми щодо реалізації монетизації пільг?

І друге питання у мене до Першого віце-прем'єра pana Степана Кубіва. Питання стосується звернення нашого комітету, яке ми голосували і направляли на Прем'єра-міністра по техногенній катастрофі в місті Стебнику. Знаю, що Прем'єр-міністр надав повноваження Першому віце-прем'єру вести цю, скажемо так, проблему, і на сьогоднішній день вже мав бути лист від Львівської державної обласної державної адміністрації щодо напрацьованої нами програми дій, кошторисів, всіх документів з додатками, які є.

Тому прошу, повідомте, будь ласка, яка подальша доля цього листа, і як далі будуть відбуватися виділення цих коштів, які потрібні на першочергові кроки щодо подолання наслідків цієї техногенної катастрофи.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Зрозуміло.

Будь ласка, Андрій Олексійович.

РЕВА А.О. Взагалі монетизація – це заміна надання якихось товарів чи послуг в натуральній формі, грошовій. І, власне кажучи, з цією процедурою ми запізнилися на роки 20.

ГРОЙСМАН В.Б. Як і по багатьом іншим.

РЕВА А.О. Як і по багатьом іншим. Для того, щоб зрозуміти до чого ми дожилися, достатньо проїхатись один раз на електричці або проїхатись в міському комунальному транспорті. Подивитися, як працює міжміський транспорт, автобусне сполучення і так далі. І саме страшне, подивитися на стан наших доріг. Коли ми говоримо про те, що ми відшкодуємо з бюджету витрати перевізників, то треба розуміти, що обліку перевезених пасажирів чіткого ні в комунальному транспорті, ні в іншому немає. І тому, да, ми відшкодуємо по тим цифрам, які вони самі малюють. Я вам з досвіду роботи скажу, що, наприклад, в Літинському районі, коли у Вінницькій області проводилась подібна звірка про перевезення чорнобильців, з'ясувалося, що кожен, проживаючий в Літинському районі, чорнобилець щодня 7 раз їздив в Вінницю і назад. Це по сумах, які відшкодувались перевізникам за перевезення цих людей. В деяких випадках бюджети взагалі не відшкодовують, наприклад, як тим же залізничникам транспортні перевезення. І, відповідно, транспорт убитий.

Для того, щоби навести порядок, потрібно діяти так, як сьогодні діє уряд, а ми переходимо на принцип "гроші ходять за людиною". Для того, щоби чітко знати скільки, чому повинні дати грошей, ми повинні встановити стандарти в цій сфері, що уряд не робив з 2000-го року, і тільки в цьому році ми визначили нормативи для транспортних перевезень по всіх видах перевезень, крім залізничних, на сьогоднішній день, і надати право місцевим органам влади встановлювати інші, більш високі стандарти за рахунок коштів місцевого бюджету. Ми це ввели, тепер "м'яч" на полі наших органів місцевого самоврядування. Коли в конкретному місці буде здійснена монетизація пільг на транспортне обслуговування, буде залежати від рішення конкретної міської ради, і в якій формі вона це буде робитися.

Що стосується пільг на житлово-комунальні послуги. Та ж сама схема. Ми відшкодуємо на сьогоднішній день із бюджету (уже з державного) пільги безпосереднім виробникам. Як ми це робимо? Як ми це робимо, з

затримкою на два, на три місяці і так далі. Відповідно на сьогоднішній день виробники послуг працюють не стільки з населенням, скільки працюють з бюджетом. Якщо хтось не платить, вони менше звертають уваги на громадянина, вони більше звертають увагу і чекають, коли бюджет їм перерахує. З іншого боку, пільговик зацікавлений в тому, щоби більше споживати житлово-комунальних послуг, тому що якщо він буде менше, то по факту він не відчуває цю економію.

Якщо ми переходимо на монетизацію, на те, що ці гроші підуть через споживача виробнику, у споживача виникає стимул економити енергоресурси, тому що частина коштів залишиться у нього для власного споживання. Для того, щоб це зробити, потрібно провести верифікацію, тобто з'ясувати, скільки у нас є пільговиків, скільки у нас є субсидіантів, провести детінізацію їхніх доходів, що ми зараз робимо, і відпрацювати схему переведення цієї системи на грошові розрахунки. Це дуже складний процес, в якому будуть задіяні десятки міністерств, відомств і зацікавлених різних структур. Зараз ми цей механізм розробляємо з тим, щоб у нас не було, як завжди, зробили, а потім починаємо думати, як це все має функціонувати. Тому ми до 1 січня 2019 року зараз під керівництвом... за дорученням Прем'єр-міністра, під керівництвом Першого віце-прем'єр-міністра Кубіва Степана Івановича працюємо, весь механізм відпрацьовуємо і зробимо так, щоб люди не відчули дискомфорту при переходу на нові взаємовідносини.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Степан Іванович, будь ласка, по Стебнику.

КУБІВ С.І. Шановний пане Богдане, ви знаєте, що загальна сума фінансування 327 мільйонів. Ми отримали всередині серпня минулого року проблематику в ширшому плані, було декілька виїздів і спільної роботи з

вами з виїзним засіданням комісії. Ми дослідили, там є три позиції. Це питання дороги, води і високовольтної лінії.

Станом на сьогодні Міністерство фінансів направило факсограму для в'яснення, підтвердження певних фінансових ресурсів. ДСНС повинно отримати заключення для проведення 26 червня цього року комісії, де будуть визначені відповідні і обсяги фінансування, і підтвердження. Я буду з вами в контактї так, як і є, на протязі року, ми дамо відповідь.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Леонід Чекіта, будь ласка.

Мікрофон.

ЧЕКІТА Г.Л. Уважаемый Владимир Борисович, я хочу поднять актуальный вопрос, касающийся деятельности и приватизации теплоэлектроцентрали. В прошлом году в перечне объектов, подлежащих приватизации, находились 6 областных ТЭЦ. По состоянию на сегодня часть из них признана банкротом и исключена из списков объектов приватизации. В частности речь идет об Одесской ТЭЦ. Предприятие имеет задолженность миллиард 200 миллионов и признана банкротом. Дебиторская задолженность в размере 723 миллионов, из которых город должен порядка 600 миллионов.

Одесский городской совет обратился в Кабинет Министров с просьбой передать Одесскую ТЭЦ из государственной в коммунальную собственность. Это на самом деле очень серьезный вопрос для Одессы, только таким образом можно начать хоть какие-то работы по возведению на месте старой, отживший свой срок ТЭЦ нового теплоснабжающего предприятия и обеспечить надежную бесперебойную работу предприятия. Данное предприятие обеспечивает теплом порядка 300 тысяч одесситов и 1 тысяча 200 учреждений, в том числе образовательных и медицинских. Одесситы очень надеются на помощь Премьер-министра в решении этого вопроса.

Теперь вопрос. Владимир Борисович, какая у вас позиция по вопросу эффективной работы и приватизации теплоэлектростанций, и видите ли вы механизмы реализации этой проблемы?

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую за ваше запитання.

Я розумію, що для будь-якого міста, в даному випадку для Одеси, питання теплозабезпечення, гарячого водопостачання має дуже важливе значення. Я доручу окремо опрацювати ваше звернення сьогодні по Одесі, і ми подивимося, що можливо буде зробити в даному випадку, враховуючи проблематику, яку ви сьогодні оголосили, я зафіксував.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Нема більше запитань? У мене коротеньке запитання, Степан Іванович, до вас. Ви у своєму виступі сказали, що ви прискорили роботу по підписанню Угоди про вільну торгівлю з Туреччиною. Можна почути більш конкретно, коли ви прогнозуєте підписання?

КУБІВ С.І. Андрій Володимирович, це дійсно непросте питання, тому що ми говоримо про розширення ринків не тільки європейських, американських, а й азіатських. Третього-четвертого травня був проведений десятий раунд переговорів, більше 21 тисячі компонентів, ми знайшли вихід на позитив, лишилося біля півтори тисячі компонентів, які потрібно погодити. Ми говоримо про розширення ринків для агропродукції, ми говоримо сьогодні про позиції тарифних квот, ми говоримо сьогодні про експортні мита, і ми говоримо сьогодні про експортні субсидії. Це питання дуже важливе, тому що непродуманий крок по даній дискусії звужує можливість квотів наших товарів на ринку.

Я вас проінформую додатково. Робоча група, яка закінчила в травні роботу, до кінця дасть карту дій, як ми будемо рухатись в 2017 році. Я

обіцяв, я обіцяв до 01.07... до 01.07 погодити максимально певні позиції. Ми 90 відсотків це зробили. Це не тільки залежить від нас, це залежить і від сторони Туреччини.

Ми проінформуємо цей аспект, тим більше доручення і Прем'єра, і Президента, і під час зустрічі з Президентом Туреччини було поставлено питання.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Візьміть, будь ласка, під свій особистий контроль, тому що дуже великий ринок, практично як цілого Європейського Союзу. Це дуже важливо для експортного потенціалу України.

Шановні друзі, я запрошую до заключного слова Прем'єр-міністра України Володимира Борисовича Гройсмана.

ГРОЙСМАН В.Б. Дякую, шановний Андрій Володимирович.

Шановні колеги, я, напевно, в першу чергу, подякую вам за сьогоднішню змістовну дискусію з міністрами. Я хочу наголосити, що, якщо ми хочемо щось зробити, то можемо це зробити тільки разом. Не може бути так, що уряд окрема, парламент окремо, депутати в одну сторону, міністри в іншу. Запорука нашої співпраці з комітетами і фракціями, вірніше, наша співпраця з комітетами і фракціями є запорукою нашого просування вперед.

Хочу декілька слів сказати про те, що ми будемо робити в цьому році і наступних роках. Ми зараз займаємося повним перезавантаженням державної влади. Реформа державної служби, вона триває, її важко відчутти, але в результаті я хочу привести до влади серйозних професійних чиновників. І ми цим сьогодні серйозно опікуємося. Це перше.

Друга позиція. Ми будемо далі розвивати і підтримувати місцеве самоврядування, і розвивати ефективну децентралізацію з нарощуванням електронних послуг, які можна надавати дистанційно, і в цьому питанні у нас теж є вже відповідний результат.

Інвестиції. Нам потрібні інвестиції в країну, які забезпечать економічний ріст. І в цьому контексті для нас дуже важлива підтримка національної економіки, галузева підтримка наших сильних сторін економіки. І ми по всій країні поширюємо підтримку українського бізнесу, його захисту, в тому числі і міжнародного бізнесу, по якому створюють сьогодні робочі місця і виробляють національний продукт. До речі, можу вам сказати, що за перший квартал 18-го року експорт української продукції продовжує зростати на 14 відсотків. Але і це ще не є межею. Ми освоємо нові ринки. І саме головне, ми маємо в середині країни забезпечити цінову стабільність, а це означає насичення українською продукцією внутрішнього ринку.

Я сказав про те, що ми розпочинаємо масштабну боротьбу, вона буде дуже непростою, з контрабандистами різних, так би мовити, представників цього тіньового сектору. Але наголошую на тому, що сьогодні ми прийняли важливі рішення, які дозволять нам руйнувати схеми і відкривати можливості наповнення українського бюджету, який буде слугувати українським громадянам.

Беззаперечно, наше завдання – підтримка сектору безпеки і оборони, на які нам потрібні сьогодні колосальні ресурси. Я сказав про те, що наші головні ризики сьогодні – це зовнішнє навантаження, яке у нас є, яке ми маємо подолати. Як його подолати, ми розумієм. Нам потрібна ваша буде підтримка – і практична, і політична. І я хочу зазначити, що в такому сценарії, в якому я є прихильник, буде уповільнюватись інфляція, заробітна плата при вартості національної валюти буде зростати. І ми будемо продовжувати конвертувати в те, щоби в Україні будуть будуватись, і ми будемо це підтримувати, дитячі садочки, школи, поліклініки, лікарні. Ми маємо сьогодні величезний борг і будемо концентруватися на тому, щоби модернізувати екстрену медицину. Я говорю вам зараз про конкретні пріоритети, які в мене є кожен день в моєму робочому графіку. Ми будемо все робить для того, щоби соціальна підтримка була більш адресною і

допомагати тим, хто потребує, і ця підтримка має бути суттєвою. Але знову ж таки нам треба ще дуже багато в цьому питанні зробити, і про це міністр соціальної політики сказав.

Не буде поза межами нашої уваги питання сім'ї і питання дітей. Ми розпочинаємо зараз, з 1 червня, реалізацію програми "Громади дружні до дітей". Я думаю, що це в наступному році вже буде масовий рух, де будуть створені умови для якісного середовища і розвитку українських дітей, в тому числі все те, що стосується і освіти, і охорони здоров'я, ми будемо працювати над цим.

Ми продовжуємо і розпочнемо у вересні місяці запровадження нових стандартів нової української школи, про що говорила міністр освіти. Продовжимо модернізацію інфраструктури, запустимо, це порядок денний, новий інструмент енергоефективності, це Державний фонд з енергоефективності, публічний і прозорий. Це теж системний інструмент, який дасть можливість українській економіці бути ефективною і конкурентоздатною.

Ми запустимо в цьому році експертно-кредитну агенцію. Я вважаю, що процес іде повільно, але треба його вже фінішувати.

Будемо удосконалювати питання обігу ліків і забезпечення їхньої підтримки для того, щоби здоров'я українців було в гарному стані.

І все те, що стосується сьогодні культури, є на порядку денному українського уряду. Питання підтримки культури, культурної спадщини, розвиток креативних індустрій, це теж є нашим пріоритетом.

І ще одну річ, яку би я хотів сказати, яку неможливо минати, це зміцнення духовності в нашому суспільстві, це те, чому ми будемо сприяти, те, в чому ми будемо в ці пріоритети всі, які є на порядку денному уряду, буде сприяти змінам в якості життя українських громадян.

Я вважаю, що напрямок є абсолютно правильним. Політиканам, истерикам пропоную приймати заспокійливі. І вважаю, що ми зможемо подолати всі виклики, але тільки, я наголошую, разом.

В цьому ключі я хотів би подякувати, Андрій Володимирович, вам за сьогоднішню дискусію. Народним депутатам України за постійний діалог, який у нас є з вами, ми його підтримуємо. І ми розуміємо, що парламент, ми підзвітні і підконтрольні українському парламенту. Хочу сказати, що ті рішення, які ви приймали – популярні, непопулярні – але важливі, в результаті теж будуть забезпечувати і стабільність, і соціальну справедливість, як би не було важко.

Я окремо хочу подякувати Голові українського парламенту Андрію Володимировичу Парубію. Хочу подякувати Президенту. Хочу подякувати всім депутатам "Блоку Петра Порошенка", "Народному фронту", всім народним депутатам і керівництву фракцій, також керівникам і членам комітетів Верховної Ради України. Хочу також подякувати сьогодні і іншим фракціям, які не входять до коаліції, але хочу сказати, що у важких питаннях приймають проукраїнську державницьку позицію. Це стосується і фракції Радикальної партії, я дякую і за критику, і за підтримку ініціатив, і напрацювання спільних ініціатив. Дякую групам "Воля народу", "Відродження", які беруть на себе відповідальність. І хочу сказати, що ми цінуємо також співпрацю з позафракційними депутатами, з усіма фракціями, хто ставить державний інтерес вище ніж свій власний.

Я закликаю продовжувати співпрацю, відставити політичні кольори до політичних кампаній, президентську наступного року, парламентську наступного року, а цих 15 місяців до наступної парламентської кампанії використати з користю для людей. І я думаю, що це наша місія і завдання. І я буду радий, якщо ми спільно зможемо і виконати спільно з місцевою владою, бо без місцевої влади жодних успішних змін зробити неможливо. Тому ми і запроваджуємо децентралізацію для того, щоб місцева влада була ефективна і давала адекватні відповідні на ті запити, які ставлять громадяни України.

Ще раз хочу вам подякувати. Ми цінуємо ваші поради, цінуємо вашу критику і завжди готові до професійних і якісних дискусій.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі, Володимир Борисович.

Я думаю, що обговорення першого питання завершено. Тому, шановні друзі, керуючись вимогами Конституції, Закону України "Про Кабінет Міністрів України", відповідно до статті 228 Регламенту Верховної Ради України я ставлю на голосування пропозицію рекомендувати Верховній Раді України взяти до відома звіт Кабінету Міністрів України про хід та результати виконання Програми діяльності уряду у 2018 році. Немає зауважень?

Хто – за, прошу голосувати Хто – проти? Хто – утримався? Рішення прийнято одногосно. Дякую.

Наступне питання. Володимир Борисович, я хотів би, це знаково, що члени уряду і ви особисто приймаєте у розгляді цього питання участь, це законопроект 7497. Мені голова підкомітету повідомила, що підкомітет рекомендує рекомендувати Верховній Раді України прийняти даний законопроект в першому читанні за основу. А я коротенько хотів би сказати, учасником чого ми є. Це стосується виведення з тіні, з нелегального обігу ринку металобрухту. За даними асоціації, 80 відсотків цього ринку знаходиться в тіні нелегально. Тому цей закон дає відповідь на те, що ми переходимо до європейських стандартів ведення в нашій країні цивілізованого бізнесу.

Якщо немає зауважень, шановні члени комітету, я прошу проголосувати. Хто за те, щоб підтримати законопроект 7497 в першому читанні за основу. Хто – за, прошу голосувати. Хто – проти? Хто – утримався? 1 – утримався... 2 – утрималося.

Я не чую без мікрофону. Сергій, включи мікрофон.

_____ . Есть предложение ко второму чтению, чтобы мы обратили внимание вместе с правительством на следующие аспекты. Первое.

Мы убираем понимание бытового и промышленного лома. Это первый вопрос.

Второй вопрос. Мы снимаем запрет приема промышленного лома от физических лиц. Это второй вопрос.

И третий вопрос.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так це є в тілі закону.

_____ . Це є в тілі закону. Это сегодня есть, мы это делаем. Я еще раз говорю, подчеркиваю, чтобы это не вызвало, учитывая наше социальное сегодняшнее положение, чтобы не вернулись к тем позициям, когда люки снимались и тащились, все это делалось, чтобы мы тут не взорвали ситуацию. То есть до второго чтения нам необходимо создать группу, я считаю, чтобы серьезно вместе с промышленниками...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Рішення прийнято.

Я всім дуже дякую. Шановні члени уряду, вам велике спасибі за вашу роботу. А ми в майбутньому будемо даліше вас в цьому підтримувати.

ГРОЙСМАН В.Б. Дякуємо вам за вашу оцінку. І сприймаємо її як аванс. І будемо працювати на благо нашої держави. Дуже дякуємо. Дякуємо, Андрій Володимирович.